PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8757 | Joi 15 aprilie 1971 | 6 PAGINI — 30 BANI

Prezentarea scrisorilor de acreditare preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, de către ambasadorul Republicii Chile

În ziua de 14 aprilie a.c., preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a primit pe Julio Homero Luciano Ruiz de Loizaga, care şi-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Chile în ţara noastră. **(Cuvintările în pagina a V-a).**

ÎN ZIARUL DE AZI:

● DECERNAREA STEAGULUI ROŞU ŞI A DIPLOMEI DE UNITATE FRUNTAŞĂ PE RAMURĂ ÎN ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ ● ZILELE DRAMATURGIEI ORIGINALE ● SPORT

ÎNTREPRINDERILE NOASTRE ÎN FAŢA EXIGENŢELOR COMERŢULUI CU STRĂINĂTATEA

Să ne oprim asupra cîtorva fapte: produsele industriale româneşti sînt cunoscute azi în 110 ţări ale lumii; volumul total al comerţului exterior a fost cu 75 la sută mai mare în 1970 faţă de 1965 şi sporeşte cu 65,2 la sută în actualul cincinal; zeci de întreprinderi industriale, de primă mărime, cu secţii specializate pentru export, se mindresc în prezent că vînd peste hotare cea mai mare parte a producţiei lor; sînt tot mai frecvente cererile din partea diferitelor firme străine de suplimentare a livrărilor de mărfuri româneşti. Toate aceste realităţi, aparent lipsite de spectaculozitate, au o semnificaţie majoră aparte. Ele constituie dovezi certe şi concludente ale **angajării** tot mai puternice a României în circuitul mondial de valori materiale, **ale creşterii accentuate a prestigiului produselor româneşti** pe tot mai multe pieţe ale lumii. Şi în contextul acestei participări, exportul se defineşte ca o relaţie deosebit de activă, din ce în ce mai eficientă; **o rezultantă** şi, în acelaşi timp, **o condiţie** a dinamismului nostru economic. Căci succesele obţinute în dezvoltarea industriei, a întregii noastre economii oferă cu fiecare an posibilităţi superioare, premise materiale trainice de extindere a relaţiilor comerciale cu alte ţări, creează noi temeiuri de lărgire a exportului. Putem, în acest fel, ca în cadrul diviziunii internaţionale a muncii să solicităm şi să oferim o paletă tot mai largă de produse, în strictă concordanţă cu posibilităţile de producţie şi nevoile concrete ale economiei naţionale.

Cu deplin temei, deci, problemele complexe ale comerţului exterior, în general, şi ale exportului, în special, se situează în permanenţă în centrul atenţiei conducerii partidului. Elaborînd în mod conştient, ştiinţific, opţiunile fundamentale ale politicii economice externe, partidul nostru precizează şi foloseşte cu clarviziunea ce-i este caracteristică instrumentele cele mai eficace menite să garanteze atingerea obiectivelor stabilite. Printre altele, este vorba de **realizarea exemplară** din punct de vedere cantitativ şi calitativ, la termen, a tuturor obligaţiilor, decurgînd din tranzacţiile încheiate cu beneficiarii externi, **sporirea susţinută a exporturilor româneşti, dimensionarea realistă a importurilor, ridicarea indicilor de eficienţă**, în scopul asigurării unei balanţe comerciale externe active. Amintim apoi, pe un alt plan, **cadrul legal nou creat** prin elaborarea şi adoptarea — pe baza indicaţiilor conducerii de partid — a Legii cu privire la activitatea de comerţ exterior, de cooperare economică şi tehnico-ştiinţifică a ţării noastre, lege care stipulează clar principalele atribuţii şi răspunderi ce revin ministerelor, centralelor, întreprinderilor, în aplicarea în practică a politicii partidului şi statului în domeniul relaţiilor economice externe.

Cît priveşte **planul de export**, se prevede că, în cazul nerealizării acestuia, chiar dacă producţia globală a fost îndeplinită, **se va considera că planul nu a fost realizat cu valoarea producţiei nelivrate.** În spiritul acestor precizări ale legii, ne oprim în rîndurile de faţă asupra cîtorva concluzii pe marginea realizării planului de export pe anul în curs.

Din capul locului, statistica ne oferă cîteva cifre îmbucurătoare. Notăm că, în condiţiile unei accentuate creşteri faţă de aceeaşi perioadă din anul trecut, planul de export în trimestrul I din acest an a fost depăşit pe ansamblul economiei, marea majoritate a întreprinderilor onorîndu-şi întocmai obligaţiile comerciale externe. Desigur, interesant ar fi să vedem şi cîteva secvenţe din „secretele" reuşitei, ale succeselor din trimestrul trecut. Dar atîta timp cît într-o serie de întreprinderi îndeplinirea exemplară a planului de export, depăşirea lui, nu de puţine ori spectaculoasă, au devenit **lucruri fi-**

(Continuare în pag. a III-a)

RITM INTENS LA SEMĂNAT

În cea mai mare parte a zonelor agricole ale ţării, însămînţările de primăvară se desfăşoară cu intensitate. Întreprinderile agricole de stat şi cooperativele agricole de producţie, potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor, au însămînţat pînă la 14 aprilie peste 1 750 000 ha, ceea ce reprezintă 35 la sută din suprafeţele planificate. Sfecla de zahăr a fost însămînţată pe 92 la sută din terenurile prevăzute, floarea-soarelui pe 89 la sută, cartofii timpurii şi de vară pe 75 la sută, iar cartofii de toamnă pe 50 la sută. În multe judeţe semănatul acestor culturi s-a terminat.

Începînd cu această săptămînă se desfăşoară tot mai intens semănatul porumbului, cultură care ocupă aproape jumătate din terenurile ce se cultivă în primăvara aceasta.

Timpul înaintat impune folosirea deplină a tractoarelor şi maşinilor pentru terminarea cît mai grabnică a însămînţării sfeclei de zahăr şi florii-soarelui şi concentrarea lor apoi la semănatul porumbului.

(Agerpres)

ÎN CONSTRUCŢIE, LA FILIAŞI

O fabrică de piese de schimb şi utilaje forestiere

CRAIOVA (*corespondentul „Scînteii" Nistor Ţuicu*). La Filiaşi, unul din cele mai tinere oraşe din judeţul Dolj, se profilează halele unei noi unităţi industriale: *„Fabrica de piese de schimb şi utilaje forestiere"*. Obiectivul este prevăzut să intre parţial în funcţiune la sfîrşitul primului semestru din acest an. Constructorii au ridicat pînă acum două hale ce însumează 7 704 mp, în care vor funcţiona sectoarele de pregătire şi fabricaţie, secţia maşini-unelte, ascuţitorie, depozite ş. a. În prezent se execută finisări interioare şi exterioare, iar în unele compartimente, locul constructorilor a fost luat de montori. În sectorul prelucrare mecanică au fost montate primele strunguri, freze universale, maşini de rectificat şi alte maşini-unelte. Noua fabrică de piese de schimb şi utilaje forestiere din Filiaşi va avea în final o capacitate anuală de producţie de 1 410 tone.

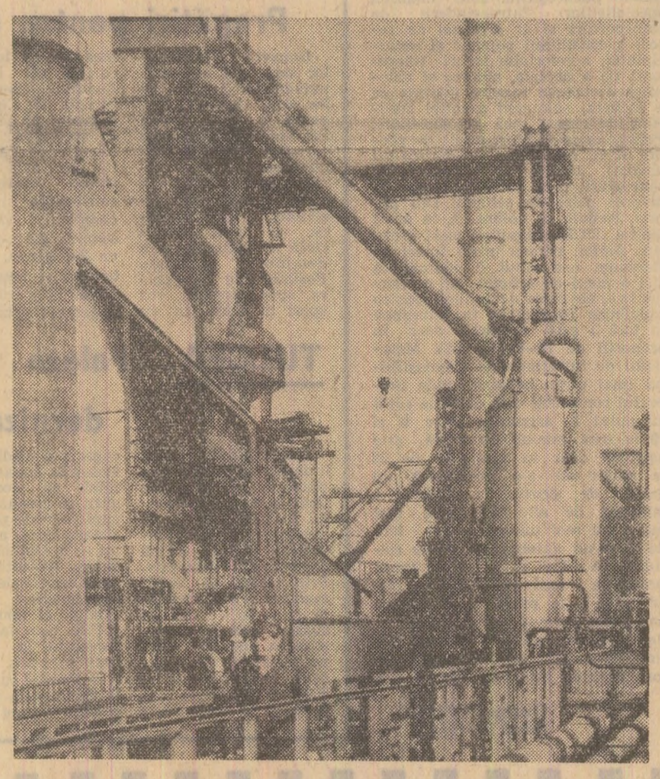

Furnalul de 1 000 m³ de la Combinatul siderurgic Hunedoara

Foto: S. Cristian

PCR — 8 MAI 1971 — GLORIOSUL SEMICENTENAR

PARTIDUL COMUNIST propagatorul inepuizabil al noului

În plină maturitate a capacităţii sale de înfăptuire, Partidul Comunist Român apare astăzi, după jumătate de veac de existenţă, mai tînăr ca oricînd.

Experienţa îndelungată de lupte pline de sacrificii, anii de guvernare, cu problemele lor dificile, complicate, inedite, au pus în joc întregul potenţial intelectual, chibzuinţa şi priceperea necesare spre a face faţă unor situaţii şi decizii de care depind, în mod evident, destinul şi dezvoltarea poporului. O dată cu sporirea competenţei partidului, gîndirea şi acţiunea sa colectivă au progresat în sensul deschiderii spre viaţă, spre viitor.

Privind astăzi din perspectiva celor cinci decenii, putem afirma că anii n-au scutit partidul de greşeli; activitatea lui, ca orice acţiune umană, s-a desfăşurat, depăşind situaţii critice, erori, înfrîngeri temporare. Fiecare succes în acţiune şi fiecare treaptă în dobîndirea capacităţii de a acţiona eficient — sporind libertatea, demnitatea, împlinirea individului şi a colectivităţii — au fost dobîndite cu preţul eforturului, al forţei intelectuale şi morale a zeci, sute, mii de comunişti.

Acest partid, deşi n-a fost scutit de greşeli, a dovedit, în cursul celor cincizeci de ani de existenţă, o neistovită energie creatoare de istorie, capacitate de înnoire, disponibilitate, deschidere faţă de viaţă. Tinereţea spirituală ce caracterizează activitatea Partidului Comunist Român izvorăşte din **statornica sa contopire cu poporul şi din neîncetata strădanie de a se situa pe poziţiile marxismului creator**, caracterizat prin studiul atent al faptelor; cercetarea neobosită a dialecticii complexe a realităţii; elaborarea ştiinţifică a proiectelor, planurilor şi programelor de acţiune: examinarea critică, trează, lucidă, a procesului de traducere în viaţă a acestora; reevaluarea punctelor de plecare, a datelor iniţiale şi a rezolvărilor propuse, în lumina eficienţei lor, a unor criterii care servesc, fără echivoc, idealul socialismului.

Partidul Comunist Român promovează cu hotărîre acel spirit „critic şi revoluţionar", prin care Marx a caracterizat propria sa metodă şi concepţie. De aici, neîmpăcata sa adversitate faţă de orice sclerozare şi osificare a gîndirii, faţă de acţiunea lipsită de aderenţă la realităţile sociale, naţionale, umane ale epocii şi ţării.

Încă de la înfiinţare, P.C.R. a semnificat **intinerirea gîndirii şi acţiunii revoluţionare** socialiste, prin aşezarea sa fermă pe poziţiile marxismului creator — leninismul. El a afirmat — sprijinind prin fapte angajarea sa — că socialismul şi comunismul în România izvorăsc din necesităţile dezvoltării istorice proprii, au sarcina de a soluţiona problemele **noastre** sociale umane, în termenii realităţilor **de la noi.** Partidul Comunist Român a luptat împotriva încercărilor de a claustra gîndirea şi acţiunea revoluţionară în formule gata-făcute, în scheme moarte şi constatări particulare, valabile în alte condiţii, care degenerează în dogme, prejudecăţi dacă li se atribuie o universalitate închipuită, dincolo de spaţiu şi timp.

Învăţînd din propria sa experienţă, partidul învaţă în acelaşi timp din întreaga experienţă mondială a mişcării socialiste, a celorlalte ţări care construiesc noua orînduire, îşi însuşeşte şi aplică creator tot ceea ce corespunde cerinţelor vieţii sociale din România.

Dialectica luptei dintre nou şi vechi caracterizează sintetic izvorul, conţinutul şi forma dezvoltării sociale. După cum a relevat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, într-un remarcabil studiu consacrat tendinţelor dezvoltării societăţii noastre socialiste, **lupta dintre nou şi vechi nu reprezintă un aspect oarecare,**

Pavel APOSTOL

(Continuare în pag. a IV-a)

Pasărea măiastră

Alături de fiecare copil, încă din clasele primare, îşi pregăteşte glasul şi îşi înmlădiază aripile o pasăre măiastră. În mai asidua atracţie spre maşini, tranzistori şi computere, omul tînăr caută a-şi lua cu sine, întotdeauna, un dram de visare, resurse de romantism şi sensibilitate, capabile a-i armoniza personalitatea în solicitările practice, nete, algoritmice, ale societăţii viitorului.

Ca o umbră, sau mai degrabă o antiumbră, însoţeşte Măiastra paşii în lume ai copilului, ai adolescentului.

Fii ai unei societăţi moderne — de aportul cărora, după expresia savantului H. Coandă, va depinde „felul în care va arăta mileniul al III-lea" pe pămîntul românesc — copiii din preajma noastră trăiesc zilnic momente de profund ecou sufletesc. Arta plastică, muzica, dansul, teatrul, cinematografia sînt factori ce conlucrează armonios împreună cu şcoala, cu familia, cu organizaţia de pionieri sau de tineret, la modelarea unor

PICĂTURA DE CERNEALĂ

trăsături umane, a unor caractere şi năzuinţi ce prefigurează, tezaur neprecţuit, societatea ce ne va continua.

Hrănite la „jarul viu" al comorilor spirituale ale ţării, ale întregii umanităţi, fantezia, sensibilitatea, setea de frumuseţe izbucnesc nu o dată — la această vîrstă de aur — în expresii artistice surprinzătoare, pline de făgăduinţi.

Festivalurile de teatru sau cultural-artistice scot an de an la rampele entuziasmului mii de copii, mii de interpreţi talentaţi ai artei populare sau culte. Se editează sute de reviste şcolare. Pe lîngă meşteri olari de faima unui Oprezeanu sau Colibaba fiinţează de mai mulţi ani cercuri pionereşti de ceramică. La Vultureşti ori Bolintinul din Vale desenul în guaşă, acuarelă şi tempera prefigurează — de ce nu? — şcoli naţionale de pictură a copiilor. La Reşiţa, la Sibiu, la Suceava şi în alte părţi copiii se joacă de ani de zile de-a cinematograful şi turnează pelicule ce sînt vizionate de un juriu naţional. O elevă, Bogdana Popescu, primeşte medalie de aur la un concurs literar în India. Un copil de ţăran, Popa Mihalache, îşi adjudecă prin desenul „Visurile copilăriei" unul dintre marile premii europene ale U.N.I.C.E.F. În Luxemburg primesc medalii fotografii realizate de copii ai Liceului nr. 1 din Brăila şi ai şcolii generale nr. 15 din Bucureşti. La „Bucuria Europei", la „Cavalcada prieteniei", la numeroase alte concursuri şi festivaluri, în turneele pe care le efectuează ansamblurile lor artistice, copiii din România duc de pe acum în lume talentul, măiestria, setea de afirmare artistică ale unei generaţii ce creşte impetuos.

Oare cîte imagini, cîte ipostaze ale Măiastrei i-au rămas, poate neîntuite, necioplite şi neşlefuite meşterului de la Gorj?

Mihai NEGULESCU

PAGINA A II-A

DIALOG CETĂŢENESC

Reevaluări necesare în statutul artistului amator

La concursurile artistice ale amatorilor închinate în acest an măreţei sărbători a partidului s-au prezentat aproximativ 300 000 de artişti, grupaţi în cele 8 500 formaţii muzicale şi coregrafice, 3 000 brigăzi artistice de agitaţie şi peste 5 000 colective de teatru. La aceştia trebuie să adăugăm numărul important al cineamatorilor, fotoamatorilor, interpreţilor teatrului de păpuşi, creatorilor neprofesionişti în domeniul literaturii, artei plastice şi populare, prezenţi şi ei la startul întrecerilor desfăşurate în ultimele luni. Din nou se face simţit astfel în viaţa noastră spirituală şi civică un fenomen ale cărui proporţii şi semnificaţii majore numai socialismul i le putea da: **creativitatea culturală de masă**, exprimată în diversele pasiuni şi manifestări ale amatorismului artistic. Fenomenul la care ne referim este încă o reflectare a unei politici culturale perseverente, integrată în ansamblul muncii politico-educative desfăşurate de-a lungul anilor sub conducerea partidului.

Acumularea unei bogate experienţe — incununată prin sărbătorile artistice amintite — face posibilă şi necesară o evaluare a drumului parcurs şi a perspectivelor, în lumina unei concepţii şi tendinţe permanent ameliorative, de perfecţionare, caracteristică tuturor domeniilor vieţii noastre sociale. În acest sens, ni se pare că statutul, rolul şi poziţia artistului amator au nevoie de clarificări şi precizări, care să accentueze marile valenţe ale acestei mişcări artistice ce angajează cele mai adînci straturi ale populaţiei, reflectînd un proces cultural prin excelenţă democratic şi transformator.

Care este, în fond, motivaţia amatorismului? Din opiniile unor oameni de ştiinţă şi activişti culturali, cu care am avut prilejul să ne consultăm în ultimul timp, reiese că **artistul amator — creator sau interpret — trăieşte actul artistic într-un mod spontan şi firesc**, nu din „interese de carieră" şi pe baza unei pregătiri profesionale, nu din obligaţia de a atinge performanţe pe care le pretindem în mod normal profesioniştilor, ci animat de cu totul alt gen de trebuinţe.

Oare aceste trebuinţe nu includ, cît de cît, ambiţia unor **performanţe artistice?**

— Fără îndoială — ne spunea sociologul **H. Culea** — altminteri tentativa artistică nu ar mai avea obiect în cîmpul propriu-zis al artei. Nu trebuie să pierdem însă din vedere că avem aici de-a face cu un fenomen psiho-social de altă categorie. De aceea, în cazul amatorismului nu trebuie să urmărim doar calitatea evoluţiei artistice ca un scop în sine, ci, mai ales, **să dăm prilejul unui număr cît mai mare de oameni** — care vor aceasta — **să urce pe scenă, să ia poziţie activă în procesul cultural-artistic de masă.** Rostul aşezămîntului de cultură este acela de a trezi aspiraţiile latente, de a oferi ambianţa social-culturală adecvată şi nu de a se limita la preocuparea pentru propria afirmare ca instituţie, raportînd un număr cît mai mare de amatori „ai săi", recrutaţi indiferent prin ce mijloace.

În enunţurile de mai sus ni se pare că sînt concentrate cîteva din problemele a căror clarificare ar duce la definirea mai exactă a **statutului artistului amator.** Trebuie să spunem că în această materie nu lipsesc actele normative, orientative, prescriptive; poate că sînt chiar prea multe. Ceea ce trebuie realizat este debarasarea de un îngust spirit funcţionăresc care se mai manifestă uneori şi care poate duce la deformarea sensurilor unui fenomen atît de pozitiv în viaţa societăţii noastre. Competiţiile din acest an marchează, şi în această privinţă, un progres evident. Renunţîndu-se la tentativele de doborîre a unor iluzorii recorduri cifrice, a fost sprijinită cu mai mult realism şi eficacitate tendinţa de afirmare şi de organizare ce sălăluieşte în rîndurile prietenilor artei. Un exemplu edificator: după ce, prin „instruiri" de la centrul judeţean, nu se ajunsese la prea mari rezultate artistice cu formaţia de dansatori din satul Faclia, com. Mircea-Vodă, judeţul Constanţa, a fost suficient să

Teodor GHEORGHIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Barajul de la Porţile de Fier la cota finală

UN MONUMENT AL „CIVILIZAŢIEI ENERGIEI"

Barajul de la Porţile de Fier — cel mai mare obiectiv hidroenergetic al anilor noştri — a intrat în faza finală de execuţie. O ştire publicată recent în paginile ziarelor anunţa „un nou succes în finalizarea acestui important obiectiv energetic: **pe toată întinderea barajului au fost atinse cotele finale de execuţie".** O altă ştire ulterioară: au fost lansate primele „stavile dublu-cirlig", care închid două din marile cîmpuri deversoare ale barajului. În seara aceleiaşi zile, apele lacului de acumulare au urcat — semnalează corespondenţii ziarelor — la cota 57, acoperind insula Ada-Kaleh.

Aşadar, barajul Porţilor de Fier a devenit o realitate! El este cel mai mare baraj românesc şi cel mai mare din Europa, după barajele hidrocentralelor de pe Volga. Privim, de undeva, de sus, dintr-un punct ideal, marea construcţie. Acest punct ideal e acea „uriaşă statuie de beton care salută fluviul", cum spunea un reporter-poet, marele turn al ecluzei, cu cabina sa de comandă suspendată la 104 metri, undeva între cer, între munţi şi între ape. Privit de sus, din balconul cabinei panoramicul construcţiei se desfăşoară pe planuri multiple, în evantalii de culori şi lumini, adunînd, asemeni unui magnet, reflexe din toate zările fluviului.

Ceea ce vedem, practic, nu este decît un zid sau, mai degrabă, un fel de munte, impresionant prin proporţii **(441 de metri lungime, 57 metri înălţime, încorporînd în zidirea lui peste 350 000 metri cubi de beton, pe osatura a 1 000 de tone de armături de oţel),** impunător prin grandioasa lui simplitate, fără nimic de prisos, fără nici un artificiu arhitectonic, fără nici un detaliu decorativ. Severitatea construcţiei are ceva de zidire antică, înclinînd, prin formă şi dimensiuni, între opera geologiei şi lucrarea umană. Briul de piatră al metopelor, în care meşterii lumii vechi sculptau povestea construcţiei ori simbolul pe care voiau să-l ofere lumii, îl constituie, aici, ca unic efect plastic decorativ al tabloului, cele 14 „cîmpuri deversoare", prevăzute cu aşa-numitele „stavile", uriaşele orificii sau ferestre acvatice prin care va trece Dunărea cu un debit de 8 500 de metri cubi pe secundă (iar în momente de vîrf, de 22 000 metri cubi).

Un munte. Dar un munte viu, un munte umanizat. În această proiecţie de spectacol sărbătoresc pe care o admirăm din turnul ecluzei, în compania unui grup de constructori, scenele şi secvenţele se succed cu repeziciune, concentrînd ani de efort într-o imagine, sintetizînd într-un detaliu constructiv munca a sute şi mii de oameni, iar dinamica acestui film panoramic, oferit pe un ecran înalt de 57 de metri şi lung de aproape o jumătate de kilometru, te face şi spectator, dar şi participant la acest moment istoric de viaţă. Fiindcă încheierea, în linii mari, a construcţiei barajului de pe Dunăre este un moment istoric, unul din acele momente în care, sub emblema unui edificiu menit să înfrunte veacurile, într-un punct de sinteză geografică şi istorică, se unesc, parcă, toate meridianele de hărnicie ale ţării, concentrate într-o oglindă în care se răsfrînge noua noastră civilizaţie.

Ziarele au consemnat, la timpul lor, principalele momente şi episoade ale acestei opere, începînd cu dimineaţa aceea de **13 decembrie 1969**, cînd constructorii şantierului nr. 2 din cadrul Complexului I.C.H. „Porţile de Fier" au turnat primul metru cub de beton la fundaţia gigantului care domină azi fluviul. Dar mai înainte de această zi a fost ziua de **12 octombrie 1969**, cînd a răsunat cea dintîi „puşcătură" sub albia Du-

I. OLTEANU

(Continuare în pag. a V-a)

DIALOG CETĂŢENESC

15 ZILE PIERDUTE... ÎNTR-O SINGURĂ ZI!

La atît se cifrează întîrzierile în circulaţia autobuzelor şi troleibuzelor din Capitală, după propriile constatări ale I.T.B.-ului.

...8 aprilie, ora 4. Ne aflăm în faţa depoului Niţu Vasile. Întunericul este împrăştiat, din cînd în cînd, de farurile cîte unui troleibuz. Pe poartă ies primele vehicule : notăm numerele lor: 4 522, 4 440, 4 455, 4 314, ş.a. Curînd, depoul se goleşte. S-ar părea că totul merge bine, că — pe liniile deservite de troleibuzele găzduite aici (82, 83, 85, 87, 94 şi 95) — primii călători sînt transportaţi în condiţii normale. Nu ne rămîne de îndeplinit decît o mică formalitate : să confruntăm diagrama ieşirilor din depou, cu graficul orar al dispecerilor. Rezultatul este surprinzător : din cele 145 de troleibuze plecate în cursă, doar un număr infim — 7 la sută ! — au respectat ora prevăzută ; restul s-au abătut de la program, plecînd cu o întîrziere totală de peste 500 de minute !

— Noi nici nu consemnăm micile întîrzieri, ele se pot recupera cu uşurinţă pînă la capătul liniei, încît graficele de circulaţie sînt respectate cu sfinţenie — ne-au declarat dispecerii garajului.

Dacă se vor recupera sau nu, vom vedea mai încolo. Să aflăm mai întîi ce consemnează înseşi registrele dispecerilor I.T.B.

Numai într-o singură lună, se pierd — datorită întîrzierilor la ieşirea din garaj — între 600 000 şi 800 000 de minute ; cu alte cuvinte, într-o zi se pierd... 15 zile ! Precizăm că nu sînt incluse în acest calcul şi nu analizăm pierderile de timp şi defecţiunile care nu depind de întreprindere, căci numărul real al minutelor irosite depăşeşte 3 milioane ; ne ocupăm acum exclusiv de deficienţe organizatorice.

Pentru cine cunoaşte eforturile depuse în ultimul timp pentru îmbunătăţirea transportului în comun bucureştean, faptele de mai sus par derutante. Şi chiar sînt, deoarece ele vin în contradicţie cu realizările. În birourile Întreprinderii de transporturi răsfoim studiile documentate, folosite la stabilirea noilor trasee, examinăm variantele de optimizare a transportului în comun, analizele ample privind această importantă activitate.

Numai în ultimii cinci ani densitatea reţelei de transport în comun a sporit cu peste 50 la sută ; în aceeaşi perioadă, lungimea totală a traseelor, raportată la numărul populaţiei, a crescut cu 32 la sută ; numărul traseelor s-a mărit de la 77 la 106 (la 1 ianuarie 1971).

După aprecierile specialiştilor, bucureştenii beneficiază în prezent de o reţea de transporturi capabilă să răspundă mai bine nevoilor lor de deplasare. Episodul consemnat la începutul anchetei noastre probează însă că, în ciuda unor îmbunătăţiri evidente, mai sînt serioase rezerve încă nevalorificate. Pornind de la această constatare, de la numeroasele semnale critice sosite la redacţie, ne-am propus să ne continuăm investigaţiile, concentrîndu-ne atenţia asupra cartierelor Berceni şi Niţu Vasile.

Ce se întîmplă, în continuare, cu vehiculele plecate după orariile şoferilor — care, după cum am văzut, nu prea se potrivesc cu cele oficiale? Ne deplasăm la capătul liniei 95. După mai bine de 10 minute de aşteptare, în faţa celor peste 60 de călători, apar... trei troleibuze (tururile 2, 3 şi 4), unul după altul. Rezultatul „superorganizării" este circulaţia... în lanţ : primul troleibuz este luat cu asalt, iar pasagerii rămaşi pe dinafară urcă în celelalte, care — mai mult goale — reintră în lanţ. La cursa următoare, recuperarea întîrzierii încă n-a avut loc : tururile 2 şi 3 sosesc şi acum nedespărţite. „Nu este nici o întîmplare ceea ce vedeţi — ne spune tehnicianul M. Grigorescu. În această dimineaţă am putea spune că e încă bine. Altădată, troleibuzele vin cu întîrzieri de 15, şi chiar 20 de minute".

Să vedem ce se întîmplă la alte capete de linie : 12 aprilie, ora 5.50. Capătul troleibuzului 63 şi autobuzului 32 barat. Primul autobuz (198) zăboveşte la „cap", nici mai mult nici mai puţin de... 18 minute, faţă de 2 minute prevăzute în grafic, următorul (205) — doar 7, al treilea (96) — 10 minute. În total, 17 autobuze au staţionat, în circa o oră — într-un moment de vîrf al circulaţiei ! — 107 minute peste grafic, iar 17 troleibuze (linia 83) au „tras pe dreapta", furînd alte 80 de minute, călătorilor care aşteptau în staţii.

...Ora 6,55. La capătul liniilor 32 şi 94 alcătuim aceeaşi statistică : din cele 32 de vehicule înregistrate, nici unul nu a respectat timpul de staţionare normat. Alte zeci de minute irosite sub ochii îndulgenţi ai dispecerilor de linie, în detrimentul călătorilor.

...Ora 12,26. Din Berceni pleacă spre Şoseaua Nordului troleibuzul 4 528, de pe linia 83. Ne urcăm şi cronometrăm, măsurăm, înregistrăm : viteza abia o depăşeşte, pe alocuri, pe cea a pietonului. De abia porneşte şi trebuie să frîneze din nou ; nici nu e de mirare, din totalul de 31 de staţii, 16 se află la distanţe de pînă la 400 metri. De altfel, orarul de bord este cu atîta largheţe stabilit, încît pe parcurs se acumulează acele „plusuri" pe care şoferii le consumă în tihnă, la cap de linie. Cursa a durat 36 de minute pînă în piaţa Universităţii, iar pînă la punctul terminus (Şoseaua Nordului) — 50 de minute.

Am analizat trei momente-cheie ale activităţii de transport în comun : ieşirea din depou, staţionarea la cap de linie şi circulaţia pe traseu. Aspectele sînt, mai mult sau mai puţin, asemănătoare şi în alte cartiere ale Capitalei ; nu ar fi lipsit de interes ca ele să fie analizate de specialiştii I.T.B. Vom supune atenţiei cîteva dintre concluziile care ni se par mai semnificative :

a) Deşi există controlori atît la ieşirea din depou, cît şi la capetele de linii, faptele demonstrează că munca acestora este prea puţin eficientă, că rolul lor se reduce la acela de simpli observatori.

b) Eliminarea timpilor morţi de staţionare peste program la capetele de linie ar mări gradul de utilizare a parcului — în exemplele date — cu circa 6,2 la sută.

c) Corectarea vitezelor de exploatare prevăzute în graficele de circulaţie ar permite — prin micşorarea parcursului cu circa cinci minute — o creştere a nivelului de folosire a vehiculelor pe linia 83, de exemplu, cu 5 la sută, pe linia 32 barat cu 5,5 la sută, etc.

d) Se impune o legătură mai rapidă a cartierelor noi, cu centrul oraşului. De pildă, prelungirea liniei 31 în cartierul Berceni cu încă cinci staţii — ne scriu reprezentanţii a 35 de asociaţii de locatari — ar reduce cu circa 10 minute durata deplasării, ceea ce ar satisface doleanţele a mii de cetăţeni.

Sînt oare acestea singurele pîrghii asupra cărora ar trebui să se acţioneze ? Discuţiile cu mai mulţi specialişti ne-au relevat şi alte soluţii, care ţin de asemeni de latura organizatorică. În prezent, multe din staţiile de pe traseele de transport în comun sînt nejudicios stabilite. Din datele sondajului efectuat — dar insuficient valorificat de I.T.B, — rezultă că, în unele cazuri, pentru 200—300 de călători care urcă sau coboară pe durata unei zile întregi în unele staţii, alţi 5 000—6 000 de călători pierd minute preţioase. Dintr-un calcul sumar, reiese că la o reducere cu numai trei staţii, pe un traseu mediu, ar rezulta o sporire a capacităţii de transport a parcului actual cu 2,5 la sută. Actuala situaţie ar putea fi, în bună măsură, ameliorată şi prin reînfiinţarea vechilor staţii facultative.

Din aceleaşi date ale sondajului se poate observa că anumite staţii sînt intens folosite, polarizînd mai mult de 50 la sută din numărul pasagerilor transportaţi zilnic pe întregul traseu. Ţinînd seama de acest fapt, conducerea I.T.B. ar putea să onoreze promisiunile făcute în urmă cu 2—3 ani, de a înfiinţa „curse rapide", menite să lege punctele depărtate ale Capitalei, cu opriri într-un număr redus de staţii.

Sînt, desigur, multe alte rezerve organizatorice — inclusiv decalarea mereu amînată a programului întreprinderilor şi ministerelor — care, puse în valoare, ar putea îmbunătăţi substanţial transportul în comun bucureştean. Este menirea specialiştilor Întreprinderii de transporturi şi ai direcţiei de resort a consiliului popular al municipiului, a celorlalte foruri interesate, de a depista, analiza şi valorifica asemenea rezerve. Înainte de a încheia, supunem atenţiei forurilor de resort încă o chestiune. Pentru orice călător, oricît de profan ar fi, este clar : autobuzele au nevoie pentru a circula de cauciucuri, ulei, benzină, motorină, diverse piese de schimb. Din păcate, trebuie să notăm că, la acest capitol, I.T.B. întîmpină mari greutăţi. Astfel, pentru unele tipuri de autobuze, n-a putut fi contractată nici o piesă de schimb, iar necesarul la unele piese de schimb pentru troleibuze (construite în întregime în ţară !) este asigurat doar în proporţii de 79—84 la sută. Materialul de întreţinere şi combustibilul (mai puţin benzina, unde procentul contractat este de 92 la sută) au putut fi asigurate între 0 şi 70 la sută (uleiul, de pildă, este asigurat doar în proporţie de 52 la sută ; nu s-a contractat un gram de sîrmă, de tablă şi o mulţime de alte materiale mai mari sau mai mărunte, dar fără de care un autobuz nu poate circula). Ne aflăm în faţa unei vechi probleme : unii producători, „furaţi" de grija problemelor majore neglijează aprovizionarea întreprinderilor de transport în comun, uitînd că, uneori, de existenţa acestora depinde însăşi activitatea lor.

George POPESCU
Mihai IONESCU

Berceni, 14 aprilie, ora 6. Încălcînd graficele de circulaţie, 12 vehicule stau liniştite la cap de linie. Urmarea ? La numai trei staţii de la pornire, autobuzele devin „neîncăpătoare"

Foto : Gh. Vinţilă

SECVENŢE EDILITARE

— Corespondenţii noştri transmit —

SATU-MARE: O nouă zonă de sport şi agrement

În oraşul Satu-Mare, atrăgătorul peisaj natural de pe malul drept al Someşului (situat între actualul ştrand, linia de cale ferată şi str. Baia Mare) va deveni în viitorul apropiat o splendidă zonă de agrement şi sport cu o suprafaţă de circa 35 hectare. Arhitectul-şef al judeţului, tovarăşul Iuliu Marx, ne-a informat că proiectele — în mare parte definitivate — vor pune în adevărata valoare frumuseţile naturale ale locului, precum şi calităţile terapeutice polivalente ale apelor termale descoperite aici recent. Zona de agrement va cuprinde un spaţiu pentru camping, o tabără de sezon pentru pionieri, un parc distractiv cu jocuri mecanice, un muzeu etnografic, o expoziţie, un teatru în aer liber, o bibliotecă etc. Proiectele prevăd, printre altele : o sală de sport de 1 000 de locuri, o piscină acoperită, un bazin olimpic şi un altul pentru sărituri, un patinoar artificial ale cărui instalaţii vor deservi şi o fabrică de gheaţă, un grup de săli şi un teren de antrenamente pentru diverse discipline sportive, terenuri de atletism, volei, tenis de cîmp, baschet etc.

Aceste proiecte sînt supuse în prezent dezbaterii cetăţenilor.

De curînd au început lucrările la fundaţia băii comunale alimentată cu apă termală. Paralel, se efectuează extinderea zonelor verzi, se instalează cabine pentru ştrand. În următoarele săptămîni, unul din cele trei pavilioane existente aici va fi transformat în restaurant.

O. GRUMEZA

IAŞI: Acţiuni de înfrumuseţare a oraşului

În municipiul Iaşi, cu sprijinul deputaţilor şi cetăţenilor, se desfăşoară o largă acţiune de înfrumuseţare şi bună gospodărire. Numai în decursul unei săptămîni au luat parte la aceste acţiuni peste 25 000 de cetăţeni. Ei au realizat, printre altele, plantarea a 2 500 arbori şi 15 000 arbuşti ornamentali, garduri vii pe o lungime de 3 km, au executat lucrări de întreţinere pe 79 hectare spaţii verzi, 95 hectare zone de agrement, locuri de odihnă etc.

Paralel cu munca voluntar-patriotică, întreprinderile industriale, instituţiile efectuează cu salariaţii lor lucrări de înfrumuseţare a spaţiilor înconjurătoare, a curţilor şi parcurilor.

M. CORCACI

SUCEAVA: Sistematizarea localităţilor rurale în dezbatere publică

Din iniţiativa biroului Comitetului judeţean de partid, la Suceava a început dezbaterea publică privind proiectele de sistematizare a localităţilor din mediul rural şi de amplasare a unor obiective social-culturale de interes obştesc în oraşele judeţului. Dezbaterea a fost declanşată printr-o şedinţă de lucru a biroului comitetului judeţean de partid, comitetului executiv al consiliului popular judeţean şi a comisiei judeţene de sistematizare. Au fost supuse discuţiei publice proiecte şi machete pentru sistematizarea a 65 de localităţi rurale şi crearea în mediul rural a unor centre coordonatoare şi de polarizare intercomunale cu caracter urban. Proiectele şi machetele sînt însoţite de explicaţii ample asupra cadrului economic, social-cultural şi sociologic al fiecărei localităţi incluse în planul de sistematizare.

Pregătiri pentru sezonul estival

Datorită frumuseţilor sale naturale, monumentelor istorice şi de artă, judeţul Suceava a devenit una din principalele zone turistice şi balneoclimaterice ale ţării, unde anual vin circa 300 000 de vizitatori. Ca urmare, şi baza materială a turismului s-a dezvoltat continuu. Posibilităţile de cazare, spre exemplu, vor spori în acest an cu încă 200 de locuri. În curînd vor intra în funcţiune noul hotel turistic din Cîmpulung şi hanul de la Ilişeşti. În staţiunea balneoclimaterică Vatra Dornei se află într-un stadiu avansat de construcţie un mare complex sanatorial, compus dintr-un hotel cu 300 locuri, un restaurant - pensiune, o modernă bază de fizioterapie şi băi carbonoase şi o sală destinată culturii fizice medicale. O dată cu intrarea în funcţiune a noului complex, frumoasa staţiune a Dornelor va putea găzdui anual circa 20 000 de oameni ai muncii.

În pitoreasca vale a Bistriţei au început lucrările de modernizare a drumului turistic Vatra Dornei—Bicaz, pe aproape 80 km.

I. MANEA

TULCEA: Faleza Dunării în modernizare

Municipiului Tulcea îi dă o notă aparte, distinctă de alte oraşe ale ţării, faleza de pe malul Dunării, pentru amenajarea şi înfrumuseţarea căreia există preocupări deosebite. Prin planul de sistematizare a fost începută şi se află într-un stadiu avansat construcţia unei noi gări de călători. În prezent, constructorul — T.C.C.F.-Bucureşti — lucrează la placa de acoperiş a clădirii şi la finisarea anexelor. Paralel cu construcţia gării se creează — aşa cum prevede planul de sistematizare a oraşului — o esplanadă modernă, flancată la cele două capete de modernul complex hotelier „Delta" şi noua gară C.F.R., care va intra în funcţiune la sfîrşitul lunii mai a.c.

— Paralel cu lucrările de la noua staţie de călători — ne spune inginerul Constantin Lungu, şeful lotului Tulcea al întreprinderii constructoare — au început şi lucrările la noua staţie de mărfuri, care va fi pusă în exploatare încă în luna martie a.c. Cele două staţii C.F.R. vor oferi oraşului, pe lîngă un plus de frumuseţe, condiţii dintre cele mai bune pentru traficul de mărfuri şi călători.

T. OANCEA

ÎNCEARCĂ LA VECIN, POATE-L PĂCĂLEŞTI!

O recomandare nedorită, dar frecventă în unităţi de prestare a serviciilor din Oradea

În ultimii ani, în oraşele şi satele judeţului Bihor s-au făcut paşi mari pe linia dezvoltării serviciilor pentru populaţie. În prezent, industria locală din Bihor dispune de 44 secţii de prestare de servicii ; anul trecut, unităţile respective au efectuat servicii în valoare de 6,2 milioane lei. O mare dezvoltare a luat sectorul corespunzător al Uniunii judeţene a cooperativelor de consum, alcătuit din 739 unităţi specializate pe 56 tipuri de servicii, printre care croitorie, tîmplărie, pantofărie, cojocărie, tinichigerie, sifonărie, construcţii etc.

Cooperaţia meşteşugărească este şi ea solicitată să efectueze un număr sporit de servicii pentru populaţia din oraşe. În prezent, ea dispune de 359 unităţi, care asigură 62 tipuri de prestări.

Pe raza municipiului Oradea sînt amplasate numeroase unităţi — aproape 200. La prima vedere, asta ar însemna că, la nevoie, obţinerea serviciului dorit este foarte comodă. În multe cazuri, aşa se şi întîmplă : să-ţi repari un televizor sau un aparat de radio nu este o problemă, pentru că există suficiente unităţi specializate în articole electrocasnice. Nu constituie o problemă nici reparatul unui costum sau curăţatul lui. Dar dacă vrei să-ţi calci un costum, lucrurile se schimbă. În paranteză fie spus, la începutul anului, Comitetul executiv al Consiliului popular al judeţului Bihor a analizat problema serviciilor pentru populaţie şi a luat o seamă de măsuri pentru îmbunătăţirea acestei activităţi. Urmarea este că în multe unităţi situaţia s-a schimbat ; de pildă, în vitrinele unor croitorii stă scris : „Reparăm şi călcăm costume"... Dar am intrat, de curînd în mai multe ateliere de croitorie : am fost trimişi de şapte ori de la un atelier la altul, fiecare şef de unitate susţinînd că „nu el, ci vecinul lui" se ocupă de asta.

Ne-am adresat lui Andrei Kalackoi, preşedintele cooperativei meşteşugăreşti „Prestarea", cu rugămintea de a ne informa cine se ocupă, de exemplu, cu montarea unei prize. „Noi în nici un caz ! Cooperativa „Constructorul" se ocupă de asta !" La cooperativa „Constructorul", Temeri Szilagy, vicepreşedintele cooperativei, ne-a declarat : „De problemele electrice se ocupă cooperativa „Prestarea". Cu alte cuvinte, fiecare te trimite la vecin, poate-poate vei reuşi să-l... păcălești. În orice caz, dacă cineva vrea să-şi instaleze o priză în casă trebuie să apeleze la un prieten, la o cunoştinţă sau la un pensionar, pentru că unităţile cooperaţiei meşteşugăreşti nu fac acest lucru.

Nicolae Lindenfeld, vicepreşedintele uniunii judeţene a cooperativelor meşteşugăreşti, ne-a relatat : „Spre regretul cetăţenilor, nimeni nu s-a gîndit la lucrările mărunte. Se strică o broască sau o clanţă, vrei încă o chele la uşa de la intrare — nu găseşti pe nimeni să le facă ! Cred că nu s-a ajuns încă la forma cea mai potrivită de organizare. Dacă, de pildă, cineva ne anunţă la telefon că i s-a rupt cheia în broască, el trebuie să plătească 20 lei pentru ca un meşteşugar de-al nostru să se deplaseze pînă acolo. Apoi, acesta se întoarce să-şi ia materialele de care are nevoie şi trec 3—4 ore, iar la plată se adună 30—40 lei. Pe bună dreptate întreabă omul : „De ce atît de scump ? Doar aţi lucrat numai cinci minute !".

În multe cartiere mărginaşe lipsesc sau sînt mult prea puţine unităţi pentru prestarea de servicii. În schimb, centrul este plin de ele. Pe bulevardul Republicii, de exemplu, sînt aproape 30 de unităţi : 7 frizerii, 7 croitorii, 5 ateliere de coafură, 3 ateliere de marochinărie, 2 de pantofărie etc. În schimb, în cartierul nou de pe strada Decebal nu există nici una, iar în cartierul Rogerius, cel mai nou cartier al municipiului, cu peste 20 000 de locuitori, se află doar un atelier de croitorie, două de reparat încălţăminte, două de reparat aparate electrice şi o frizerie-coafură. Mult prea puţin pentru un cartier atît de mare ! La fel de vitregiţi sînt şi cetăţenii din cartierele Velenta, Seleuş, Episcopia Bihor şi altele. Din această cauză, pentru te-mirice fleac, omul trebuie să vină în centru.

Am consemnat doar o parte din deficienţele care există încă pe linia servirii populaţiei. Cele relatate demonstrează că uniunea judeţeană a cooperativelor meşteşugăreşti din Bihor nu se preocupă în măsură suficientă de satisfacerea nevoilor (ce-i drept, unele mărunte, dar foarte necesare) ale cetăţenilor.

Aurel POP
corespondentul „Scînteii"

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

de Nicuţă TĂNASE

PORT-OCHELARI PENTRU OCHELARI PISAŢI

Unui cetăţean i-a fost recomandat de către un medic oculist să-şi cumpere ochelari cu lentile +1. Omul şi-a cumpărat ochelari şi citeşte cu ei fără greşeală şi buletinul meteorologic. Un prieten

cu experienţă în materie de ochelari l-a povăţuit pe noul purtător să-şi cumpere şi un toc, ori cum i se mai spune port-ochelari model 512, fabricat la „Flacăra roşie"-Bucureşti şi care costă 25 de lei. A intrat într-un magazin.

— Port-ochelarii vreţi să-i cumpăraţi pentru ochelari ?

— Nu, pentru avion.

— Dacă sînteţi pus pe bancuri de ce nu vă duceţi la „Urzica".

— Nu are umor cum aveţi dumneavoastră. Pentru ce-aş putea să cumpăr port-ochelari ?

— Pentru acte ! Făcute sul.

— Şi pentru ochelari ?

— Port-vizit.

— De ce ?

— Într-un port-ochelari, făcut de „Flacăra roşie", nu încap decît ochelari pisaţi. Probabil sînt executaţi de nişte miopi care lucrează cu lupa invers.

LABONŢ ŞI ALEXANDRISMUL LUI

S-a asfaltat drumul naţional nr. 15 şi, în perimetrul satului Capu Corbului-Harghita, colac peste pupăză, s-a construit şi un pod peste rîul Bistricioara.

— De ce colac peste pupăză ?

— Pentru că după construirea podului, vecinul podului, Labonţ Alexandru, şi-a tras un gard pînă în digul podului.

— Şi ?

— Cu acest gard a oprit trecerea pe drumul de ţară, care duce spre mai multe gospodării din punctul Piriul lui Cocoş.

— Primarului i-aţi adus la cunoştinţă acest alexandrism ?

— Da.

— Şi ?

— Vrea să vă citească pe dumneavoastră.

Poftim !

IDEILE SE PLĂTESC TOT DUPĂ SISTEMUL PAUŞAL, ORI... ?

Într-o zi de tîrg, I.R.E.-ului din Tg. Jiu i-a venit o idee extrem de foarte comercială. Şi-a obligat abonaţii, care plăteau curentul electric în sistemul paşal, să-şi cumpere contoare monofazice. În caz contrar, abonaţilor li se va întrerupe curentul.

— De unde ?

— Ce de unde ?

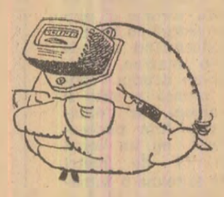

— De unde să-şi cumpere contoare monofazice.

— Aici e buba. Că nu aveau de unde să-şi cumpere.

— Şi ?

— Prăpăd în magazinele de specialitate. Alergături prin capitalele judeţelor mai „bogate" în contoare monofazice. Reclamaţii la organele comerţului. Şi încă ce reclamaţii. Pentru că locatarilor noilor blocuri date în folosinţă nu li s-a dat curent şi nu li se va da pînă nu fac rost de contoare.

— Şi ?

— Şi vreau să vă întreb : aceste idei, care le vin aşa din senin unora, sînt plătite paşal ? Ori au la „cutia cu idei" contor ?

— Nu ştiu !

SOARELE CU DONIŢA...

La Vălenii de Munte, după cum sîntem informaţi de o scrisoare ce vreo... şi ceva de semnături, s-au dat în folosinţă şi 6 blocuri confort III. S-au mutat aici 120 de familii şi, cică, astă-iarnă n-au avut căldură nici măcar confort 13 ! Au plătit însă, mai mult, aproape dublu.

— Cu igrasia cum e ?

— Aceste blocuri au fost executate în timpul iernii 1969—1970 şi date în folosinţă înainte de eliminarea umidităţii totale. Pe-

reţii situaţi în partea de nord-vest fiind mai reci, în contact cu căldura, (chiar cît a fost) din interior, a produs igrasie.

— Şi ce măsuri aţi luat, am întrebat noi pe tovarăşii de la Vălenii de Munte.

— Am recomandat locatarilor să încălzească locurile igrasioase cu lămpi de benzină şi reşouri, iar în timpul verii să deschidă larg ferestrele, pentru a putea intra soarele cu razele lui...

— Şi dacă soarele cu razele lui nu va vrea să intre, angajaţi dumneavoastră oameni să-l care cu doniţa, ori le recomandaţi să scoată camerele cu igrasie, în zilele cu soare, pe balcon ?

REMBRANDT ŞI SIFONĂRIA DIN GOICEA

Cooperativa de consum Goicea-Dolj semnează şi pune ştampila pe o scrisoare în care ne aduce la cunoştinţă că au o sifonărie cu mare „căutare".

— Mai e necesar să vă urăm vînzare şi mai bună? Vreţi să daţi planul peste cap ?

— Dacă am avea în această sifonărie şi instalaţie electrică, adică două becuri şi o priză...

— Învoiţi-vă cu I.R.E. Craiova.

— Am vorbit, dar ne-a cerut pentru instalarea a două becuri şi a unei prize (susţinem că stîlpul şi contorul sînt la ştreaşina sifonăriei) exact cam cît ne-ar fi cerut Rembrandt pentru un autoportret.

— Greşeala e a dumneavoastră. De ce n-aţi cumpărat autoportretul la timpul potrivit. Vînzîndu-l acum, vă puteaţi cumpăra şi autosifoane. Mai faceţi rost şi de un Rubens şi o să luaţi în rate şi o staţie de umplut capsule.

Succes !

pagina economică

Decernarea Steagului roșu și a Diplomei de unitate fruntașă pe ramură în întrecerea socialistă

În aceste zile, în țară au loc festivități în cadrul cărora sînt decernate Drapelul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe ramură pentru succesele obținute în întrecerea socialistă pe anul 1970. Participanții la adunările organizate cu acest prilej, reprezentanți ai salariaților din unitățile distinse au adoptat telegrame adresate Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care exprimă adeziunea deplină a colectivelor de muncă față de politica marxist-leninistă a partidului, hotărîrea de a-și spori eforturile pentru a traduce în viață obiectivele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, în vederea edificării socialismului în patria noastră.

În telegrama trimisă de reprezentanții salariaților de la **FABRICA DE GEAMURI — MEDIAȘ**, care a primit Drapelul de fruntașă pe ramura construcții și materiale de construcții, se exprimă hotărîrea colectivului ca în anul 1971 să suplimenteze angajamentul inițial la următorii indicatori: valoarea producției globale de la 1 100 mii la 2 000 mii lei ; valoarea producției marfă de la 900 mii la 1 300 mii lei ; beneficii de la 150 mii la 500 mii lei ; productivitatea muncii pe salariat de la 1 200 la 2 000 lei.

Colectivul **FABRICII DE CONFECȚII ȘI TRICOTAJE — BUCUREȘTI**, care a primit Drapelul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe ramura industriei ușoare, se subliniază în telegrama trimisă de adunarea reprezentanților salariaților, va depăși sarcinile de plan pe acest an, care reprezintă o creștere de aproape 11 la sută față de anul 1970, cu 110 000 000 lei.

La rîndul său, colectivul **ÎNTREPRINDERII OPTICA ROMÂNĂ**, fruntașă pe ramură în industria construcțiilor de mașini, își exprimă în telegrama adresată profunda recunoștință față de conducerea partidului, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru ajutorul acordat în orientarea, îmbunătățirea și perfecționarea muncii, pentru dezvoltarea industriei de mecanică fină și optică.

În permanență, colectivul nostru a simțit sprijinul conducerii de partid și de stat în importanta sarcină de introducere a automatizării în țara noastră, se arată în telegrama adresată de colectivul **ÎNTREPRINDERII AUTOMATICA DIN CAPITALĂ**, care a primit Drapelul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe ramura electrotehnică, electronică și automatizare. Constructorii de instalații de automatizare din întreprinderea noastră sînt hotărîți să contribuie cu toată puterea și priceperea lor la dotarea cu instalații de automatizare a marilor obiective ale economiei naționale prevăzute a fi puse în funcțiune în cincinalul 1971—1975.

Asemenea telegrame au trimis și alte colective de întreprinderi, printre care cel al **UZINEI DE ȚEVI DIN ROMAN**, unitate fruntașă în întrecerea socialistă pe 1970 în ramura industriei de țevi trefilate, cabluri și materiale refractare. Cei care au luat cuvîntul la adunarea respectivă au arătat că rezultatele din primul trimestru — în care s-au depășit sarcinile de plan la producția globală cu 16,5 milioane lei, productivitatea muncii a crescut cu 2,3 la sută față de plan, iar la export au fost livrate în plus produse în valoare de 2,2 milioane lei valută — constituie o garanție sigură a realizării tuturor indicatorilor din planul pe acest an.

Colectivul de muncă al **ÎNTREPRINDERII „ELECTROCENTRALE" BRAZI** — se spune în telegrama adresată cu prilejul decernării Steagului roșu și Diplomei de unitate fruntașă pe ramură — se angajează ca în anul 1971 să obțină : reducerea consumului tehnologic de combustibil convențional aferent producției de energie electrică și energie termică cu 2 500 tone ; reducerea consumului propriu tehnologic de energie electrică cu 4 milioane kWh ; reducerea cheltuielilor de producție cu 1 200 000 lei ; obținerea unor beneficii peste plan în valoare de 1 400 000 lei.

În telegrama adoptată de colectivul **FABRICII DE ULEI „INTERINDUSTRIAL" DIN ORADEA**, care a primit Steagul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe ramură, se arată succesele obținute în întrecerea socialistă și angajamentul ca în cinstea semicentenarului Partidului Comunist Român să obțină în acest an o depășire a producției globale de 3 milioane lei și o producție-marfă vîndută și încasată în plus în valoare de 2.5 milioane lei.

În telegrama adresată, colectivul **INSPECTORATULUI SILVIC — ARGEȘ**, întreprindere fruntașă pe ramura silviculturii, se spune : În întîmpinarea măreței sărbători a semicentenarului partidului, silvicultorii argeșeni asigură conducerea partidului, pe dumneavoastră personal, stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că nu vom precupeți nici un efort pentru a îndeplini în mod exemplar sarcinile ce ne revin, contribuind prin aceasta la opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în scumpa noastră patrie.

DACĂ ȘI PENTRU SĂPAREA GROPILOR SE AȘTEAPTĂ MAȘINI, IRIGAȚIILE VOR ÎNTÎRZIA INEVITABIL

STADIUL LUCRĂRILOR PE ȘANTIERELE SISTEMELOR GOSPODĂREȘTI

Alături de extinderea suprafețelor irigate în sisteme mari, moderne, care necesită cheltuieli mari, o deosebită importanță prezintă amenajarea terenurilor pentru irigat folosind sursele locale de apă. Așa-numitele sisteme gospodărești se realizează, în principal, prin eforturile proprii ale cooperativelor agricole de producție. În acest scop, statul le acordă un sprijin multilateral în documentații și asistență tehnică, credite pe termen lung pentru procurarea materialelor necesare și a echipamentelor de irigat. Asemenea amenajări, cu un cost redus, se pot executa pretutindeni pe văile rîurilor interioare, prin formarea unor bazine de retenție sau folosirea pînzei de apă freatică. În cincinalul care a trecut, în sectorul cooperatist al agriculturii, s-au amenajat pentru irigații din surse locale aproape 300 000 ha, iar în actualul cincinal asemenea lucrări se vor face pe alte 400 000 ha. Cum se desfășoară lucrările prevăzute pentru acest an ?

Referindu-se la această problemă, tov. ing. **Enache Sîrbu**, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, sublinia — ca o măsură de primă importanță — identificarea noilor suprafețe care urmează să fie amenajate. În acest scop, ministerul a trimis în toate județele echipe de specialiști pentru a sprijini organele agricole locale. Din studiile existente la Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodăririi apelor rezultă că oficiile județene de îmbunătățiri funciare nu dispun de capacitatea de proiectare necesară pentru realizarea programului propus. De aceea, pentru asigurarea în scurt timp a documentației de execuție pentru o parte din cele circa 80 000 ha ce se vor amenaja în acest an, studiile tehnico-economice se execută în institutele de proiectări ale ministerului.

Din ultima situație centralizată la minister rezultă că, din cele 28 400 hectare prevăzute a se amenaja într-o primă etapă de către cooperativele agricole în sisteme locale, pînă la 12 aprilie s-au realizat numai 5 440 hectare. Este foarte puțin.

În fiecare județ trebuia să se identifice din timp suprafețe cît mai mari în vederea extinderii amenajărilor locale. Or, unele județe și-au propus să amenajeze suprafețe foarte mici : Caraș-Severin numai 100 ha; Constanța — 200 ha ; Mehedinți — 650 ha; Bihor—1300 ha; Olt — 1 100 ha; Dolj — 1 500 ha ș.a. În multe județe se încearcă acreditarea ideii că s-ar fi epuizat resursele locale de apă pentru irigații. Bunăoară, tov. ing. Bucur Rolea, directorul oficiului de cadastru, proiectări și gospodărirea apelor din județul Olt, caută să demonstreze că în acest județ există o situație specială, în sensul că nu mai sînt surse ieftine pentru asigurarea apei, iar executarea de noi amenajări ar necesita costuri ridicate pentru aducțiunea apei. Într-adevăr, pînă acum s-au făcut amenajări locale pentru irigații care nu au necesitat lucrări speciale pentru aducțiunea apei. În continuare, trebuie executate sisteme locale mai mari, de două-trei mii de hectare, care să se alimenteze cu apă din rîurile Olteț, Vedea, Teslui. Întrucît aceste rîuri nu au debite constante, sînt necesare bazine de retenție. Ele pot fi făcute prin cooperare de către mai multe cooperative. Costul lor ar fi mai redus decît în situația cînd fiecare unitate și-ar asigura sursa proprie de aprovizionare cu apă. În județele Ilfov, Teleorman, Brăila și altele, unde s-au ridicat probleme asemănătoare în ce privește resursele de apă, prin amenajări locale executate în comun de către mai multe cooperative agricole au putut fi făcute lucrări eficiente. Astfel, în multe cooperative agricole din aceste județe s-au amenajat sisteme de irigații intercooperatiste care folosesc o singură sursă de apă. Ele sînt deosebit de eficiente. Bunăoară, pentru amenajarea sistemului intercooperatist Gorganu, județul Teleorman, în suprafață de 2 100 ha, care folosește o sursă de apă comună, față de media pe țară a investiției specifice la amenajări locale de circa 9 000 lei la hectar, s-au cheltuit numai 7 200 lei la hectar. Un asemenea sistem intercooperatist s-a realizat la Crivăț-Radovani-Căscioarele din județul Ilfov cu o cheltuială de numai 5 400 lei la hectar. Sînt numeroase asemenea exemple. Evident, investiția specifică în cazul sistemelor intercooperatiste diferă de la un caz la altul, după complexitatea lucrărilor, dar întotdeauna ea este mai mică decît atunci cînd fiecare cooperativă și-ar asigura sursa de apă în mod independent.

Pentru etapa actuală, problema de cea mai mare însemnătate este desfășurarea cu toate forțele a lucrărilor de amenajare. Deși a fost o iarnă ușoară în acest an, lucrările de amenajare s-au desfășurat și continuă să se desfășoare într-un ritm necorespunzător. Lucrările sînt foarte întîrziate îndeosebi în județele Dolj, Buzău, Dîmbovița, Argeș, Vaslui s.a. Or, cea mai mare parte din amenajările pentru acest an vor trebui să fie gata pînă la începerea campaniei de irigații. Aceasta presupune o preocupare activă din partea consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole în vederea mobilizării cooperatorilor la aceste lucrări. În multe locuri însă, consiliile de conducere, în loc să organizeze munca, să ia măsuri în vederea antrenării cooperatorilor la lucrări, caută justificări. Bunăoară, consiliul de conducere al cooperativei agricole din comuna Brîncoveni, județul Olt, manifestă o anumită „reținere", ne arată ing. șef Ion Iordache, pentru extinderea sitemului existent cu încă 160 ha. De ce ? Aici, de mai mulți ani nu s-a irigat nici un hectar din cele 400 din sistemul vechi, drept care nu s-au obținut nici sporurile de producție scontate pentru recuperarea investiției. Și deci : „de ce să mai amenajăm dacă tot nu irigăm". Și așa „reținerea" durează de mai bine de trei ani fără ca organele agricole să-și fi spus încă cuvîntul răspicat și hotărît. În această situație se complac și alte cooperative.

În unele cooperative se tergiversează la infinit executarea amenajărilor locale pentru ca unitățile respective să nu fie nevoite să prevadă în plan sarcini de producție mai mari decît la neirigat. Este cazul cooperativei Seaca de Cîmp, unde, deși de mai bine de o lună s-au asigurat documentațiile pentru 170 ha și s-au trasat canalele în cîmp, iar tehnicianul din partea O.C.P.G.A. este la fața locului, gata să asigure asistența tehnică, totuși conducerea cooperativei nu s-a decis să înceapă lucrările. Este o optică care trebuie combătută energic. Din aceleași motive, multe cooperative agricole din județul Olt care inițial au solicitat întocmirea de documentații pentru construirea unor sisteme de irigații, acum au renunțat amînîndu-le pentru anul viitor. Este vorba de cooperativele Brebeni, cu 72 ha, Dranovățu cu 125 ha, Sîrbii-Măgura — 74 ha ș.a. Această eschivare de la executarea amenajărilor locale denotă neînțelegerea, de către unii factori aleși să conducă treburile cooperativei, a efectului pozitiv pe care îl au irigațiile în creșterea producției, sporirea averii obștești a cooperativei și a bunăstării membrilor cooperatori.

Amenajările locale pentru irigații trebuie executate cu resurse și mijloace de muncă proprii ale cooperativelor agricole și numai unele construcții trebuie făcute cu ajutor din afară. Or, în unele locuri se constată tendința de a se contracta execuția acestor amenajări cu diferite întreprinderi nespecializate în lucrări de irigații, deși cooperativele respective dispun de suficiente forțe. Bunăoară, cooperativele Slobozia Nouă și Gheorghe Lazăr din județul Ialomița au hotărît să-și amenajeze în comun pentru irigații suprafața de 1 600 ha. Dar în loc să-și facă sistemul cu forțe proprii, avînd la dispoziție și credite de peste 11 milioane lei, consiliile de conducere au contractat executarea lucrării cu întreprinderea de foraje și alimentări cu apă București, nespecializată pentru lucrări de irigații. Consecința ? De trei ani cooperatorii privesc la constructor cum se chinuie să termine sistemul, neavînd nici o garanție că vor reuși pînă la urmă. Asemenea cazuri sînt și în alte județe. În Ilfov sistemul intercooperatist Movilița-Dridu-Coșereni de 1 000 ha a fost contractat pentru a fi executat de întreprinderea intercooperatistă de construcții și reparații Chitila, și ea nespecializată în lucrări de irigații. Și aici lucrările sînt foarte întîrziate. Desigur, lucrările mai complexe, ca o stație de pompare sau un baraj de proporții mari, trebuie executate de către unități specializate. Dar de aici și pînă la a contracta chiar și executarea amenajărilor interioare, adică săpăturile la canalele secundare care se pot face cu hîrletul și lopata, denotă comoditate și lipsă de preocupare din partea consiliilor de conducere, fapte care trebuie combătute cu toată energia.

O cauză a acestei situații o constituie și confuzia care persistă în problema: cui îi revine răspunderea pentru urmărirea executării amenajărilor locale ? Ministerul nu mai are această sarcină, iar organele agricole județene așteaptă rezolvarea problemei de către minister. Prin măsurile adoptate în ultimul timp vizînd îmbunătățirea conducerii agriculturii, în fiecare județ s-au înființat organisme proprii care se ocupă de identificarea terenurilor proiectarea, execuția și exploatarea sistemelor locale de irigații. Iată de ce urmărirea realizării suprafețelor prevăzute a se amenaja pentru irigații în sisteme locale este o sarcină a organelor județene de partid și agricole, care trebuie să se preocupe îndeaproape de mobilizarea cooperatorilor la executarea acestor lucrări. Numai că în multe județe se constată o slabă preocupare a organelor agricole locale pentru grăbirea lucrărilor de amenajare. Însă, direcțiile generale agricole și uniunile județene ale cooperativelor agricole nu trebuie să treacă cu ușurință peste reținerea unor cooperative în a-și face sisteme locale pentru irigații. Peste tot unde au fost executate asemenea lucrări, iar irigarea culturilor a fost făcută cu răspundere, cheltuielile legate de amenajarea terenului au fost recuperate prin sporurile de recoltă obținute. Bineînțeles, acolo unde nu există condiții cooperativele agricole nu trebuie împinse să facă lucrări care le-ar putea îngloda în datorii.

Există suprafețe foarte mari care pot fi amenajate pentru irigații. Ele trebuie identificate, iar consiliile de conducere și organizațiile de partid din cooperative să mobilizeze pe cooperatori la execuția lucrărilor. Organele locale de partid și de stat să demonstreze fiecărei cooperative importanța irigațiilor, să le sprijine în executarea acestor lucrări.

Ing. Aurel PAPADIUC

LA SEMNALELE ZIARULUI

Tot nu s-a făcut lumină

„La balul feeric din miezul de zi" — se intitula o notă publicată în „Scînteia" nr. 8627, în care era semnalat faptul că anul trecut, pe platforma industrială a Combinatului de exploatare și industrializarea lemnului de la Pitești, s-a înregistrat o importantă depășire a consumului planificat de energie electrică. În răspunsul primit de redacție se spune : „Cauzele depășirii consumului de energie electrică cu 515 000 kWh la platforma C.E.I.L. sînt următoarele :

În primul semestru al anului 1970, fabrica de droidie furajeră fiind în probe tehnologice și experimentări a realizat un consum de energie electrică mai mare decît cel planificat cu 76 600 kWh. De asemenea, depășiri ale consumului de energie electrică s-au mai înregistrat la fabricile de P.F.L., mobilă și placaj.

Pentru aprecierea corectă a situației, trebuie însă să se țină seamă că în cursul anului trecut, în unitățile noastre au fost montate noi instalații de ventilație și exhaustie cu o putere de peste 200 kW și s-au pus în funcțiune mașini noi prelucrătoare în fabricile de mobilă, cherestea, P.F.L., binale și în atelierul central — toate, cu o putere totală de peste 700 kW. Depășirea înregistrată la consumul de energie este corespunzătoare noii puteri instalate".

(Să deschidem o paranteză. Trebuie precizat că justificările conducerii combinatului din răspunsul ce ni l-a trimis nu stau în picioare. Să ne oprim, de pildă, la introrea în producție a unor noi mașini și instalații — cum ni se spune — mari consumatoare de energie electrică. Nu se știa că ele vor îmbogăți zestrea tehnică a fabricilor combinatului în anul trecut ? Și dacă „da", nu s-a stabilit chiar prin plan un consum și mai mare de energie electrică ? Iar dacă răspunsul e din nou afirmativ, cum mai poate să reziste argumentul că tocmai aceste utilaje au dus la un consum exagerat, comparativ cu prevederile, de energie electrică ?)

În finalul răspunsului citim... adevărul :

„În tot cursul anului 1970, au fost luate măsuri tehnice și organizatorice în scopul înscrierii în valorile de consum planificate. Dintre acestea amintim : compensarea factorului de putere, în scopul realizării acestuia la valoarea de 0,96—0,98, evitarea risipei de energie electrică prin urmărirea zilnică a consumurilor la platforma C.E.I.L., organizarea mai bună a schimburilor II și III în fabricile de mobilă, binale, parchete și lăzi pentru a se lucra cu toată capacitatea, înlăturîndu-se astfel situația cînd se lucra numai cu 2—3 mașini, dar se foloseau în întregime instalațiile anexe (stații de aer, ventilatoarele de exhaustie, ventilație, căldură, iluminat), evitarea mersului în gol al mașinilor etc".

Ce se întreprinde în anul în curs pentru ca asemenea situații nefavorabile să nu se mai repete, ce măsuri s-au luat împotriva celor răspunzători ? — despre asta nu ni se spune nimic. Or, tocmai aici trebuia să fie „miezul" răspunsului ce ni s-a trimis. Noi așteptăm (încă !) să se facă lumină.

Ierbicidele nu vor mai ataca via

În nota : „Blestemul pămîntului", apărută în „Scînteia" nr. 8728 din 17 martie 1971 se semnalau efectele negative ale unor emanații de gaze nocive care conțin aerosoli de ierbicide (diclordon sodic), rezultate din instalațiile productive ale uzinei chimice, unitate a Grupului industrial de petrochimie Borzești. Răspunsul primit în urma apariției materialului arată că conducerea Grupului industrial de petrochimie Borzești a analizat această problemă. S-a ajuns la concluzia că eventualele emanații conținînd aerosoli de insecticide și fungicide, datorită concentrațiilor mici de substanță activă pe care le conțin acestea, nu pot avea un efect negativ asupra culturilor aflate în apropierea perimetrului uzinal. Dar emanațiile de aerosoli de la instalația de fabricație a diclordonului sodic rezultați de la faza de uscare a produsului pot influența negativ culturile sensibile la acțiunea ierbicidului, cum sînt : vița de vie, pomii fructiferi, floarea-soarelui, cînepă, culturile de roșii și cartofi. În vederea reducerii conținutului de aerosoli, care sînt antrenați o dată cu aerul cald introdus la faza de uscare a produsului, s-au prevăzut filtre cu saci pentru reținerea produsului. Problema purificării aerului de la această fază stă permanent în atenția conducerii uzinei, tocmai în scopul eliminării posibilităților de impurificare cu acest produs a mediului înconjurător. În vederea eliminării acestui neajuns, cît și a obținerii unor produse mai active din punct de vedere biologic, la Grupul industrial Borzești s-a prevăzut în planul de investiții construirea unei instalații de ierbicide pe bază de 2,4-D, care să înlocuiască diclordonul sodic fabricat în prezent.

Totodată, pe data de 19 martie 1971, un colectiv din partea Direcției generale agricole a județului Bacău s-a deplasat la G.I.P. Borzești, unde a analizat această situație. S-a hotărît ca specialiștii în domeniul protecției plantelor și produselor fitofarmaceutice să studieze, în vara acestui an, efectele acestor aerosoli asupra plantelor și pe baza rezultatelor obținute să stabilească culturile care să se extindă în anul 1972 în această zonă.

LA C.E.I.L.-IAȘI

NOI MODELE DE MOBILĂ

IAȘI (Corespondentul „Scînteii"): Colectivul fabricilor de mobilă din cadrul **C.E.I.L. Iași** întîmpină aniversarea semicentenarului partidului cu succese deosebite în producție. El a încheiat primul trimestru al anului cu o depășire a sarcinilor de plan cu 3,5 milioane lei la producția globală, 2,5 milioane lei la producția-marfă.

Referindu-se la aceste realizări, ing. Valeriu Răileanu, director tehnic industrial al C.E.I.L., ne-a precizat că preocuparea centrală a lucrătorilor combinatului ieșean este aceea de a lărgi gama de modele de mobilă și creșterea continuă a calității acesteia, pentru a răspunde cerințelor beneficiarilor interni și externi. În prezent, în producția de serie se lucrează peste 40 de modele de garnituri de mobilă. Unele garnituri sînt compuse din 6—17 piese fiecare, așa cum este, de exemplu, mult ceruta garnitură denumită „M. 515", alcătuită dintr-un dulap cu trei uși, canapea, un bufet cu bar, o bibliotecă, o masă extensibilă, un birou, șase scaune fără brațe și unul cu brațe, două fotolii.

Producția de serie s-a întregit în ultima vreme cu încă șase modele de scaune, un corp de bibliotecă, o cameră hol stil Rococo, o cameră de hotel. Aceste noi modele de garnituri au fost trimise zilele trecute la tîrgurile internaționale de la Düsseldorf și Chicago pentru noi prospectări pe piața externă. Noile modele sînt de o calitate ireproșabilă, executate cu mult gust și fantezie. Scaunele, de exemplu, sînt din cherestea de fag, tapisate fie cu P.V.C., fie cu stofă în culori variate, menite să se asorteze la orice garnituri sau interior de locuit. Camera de hol stil Rococo se compune dintr-o canapea fixă, o măsuță și două fotolii.

Combinatul chimic de la Tîrnăveni. Aspect din secția cuptoarelor
Foto : S. Cristian

(Urmare din pag. I)

Comerțul cu străinătatea

rești, încadrate în însuși modul lor de existență economico-productivă, prezentarea detaliată a unei experiențe în acest sens nu-și are locul în rîndurile de față. Putem spune, pe scurt, că acolo unde se acționează bine, calculat, din timp, atît în sectoarele de producție, cît și în cele care se ocupă de operațiile de export, planul se realizează ritmic, pe filiera furnizor-beneficiar extern înregistrîndu-se un **circuit continuu, viu și durabil**. Aceasta trebuie să fie, însă, regula exportului în fiecare întreprindere. În relațiile externe, cum bine se știe, **nu pot fi admise** aproximațiile, tergiversările, justificările, erorile și neglijențele de orice natură ar fi ele, de formă sau de fond, întrucît ele înseamnă îndepărtarea sau chiar pierderea unor clienți, a unor surse de valută.

Ne aflăm la începutul trimestrului II și în numeroase întreprinderi s-a clarificat cu bune rezultate elementul primordial al exporturilor — **contractul** cu beneficiarii externi. Notăm, de asemenea, că, în ansamblu, cea mai mare parte a ministerelor economice au asigurat planul de export cu contracte externe atît pentru trimestrul II, cît și pentru celelalte luni. În unele întreprinderi și la anumite produse, însă, se înregistrează rămineri în urmă cu totul inexplicabile în această privință. În loc să intervină prompt, așa cum era firesc, în virtutea **obligațiilor** ce le revin pentru a clarifica în cel mai scurt timp posibilitățile de desfacere pe piața externă, consiliile de administrație din unele centrale industriale, conducerile unor întreprinderi de comerț exterior continuă să aducă justificări de conjunctură, amînînd „sine die" definitivarea unor contracte cu beneficiarii externi, ignorînd îndatoririle stricte ce le au în acest sens. Nu credem că trebuie aduse argumente în plus pentru a sublinia **necesitatea stringentă a acoperirii integrale cu contracte** a planului de export. Peste tot, acolo unde și-au făcut loc tergiversările nejustificate, ezitările repetate, unde prospectarea pieței externe nu s-a făcut **aprofundat**, să fie trași la răspundere factorii de conducere, cei trimiși peste hotare, iar rezultatele muncii lor să fie apreciate din această perspectivă. Este locul nimerit să spunem totodată că, în condițiile actuale, se impune o preocupare mai insistentă și eficace a unităților și centralelor industriale exportatoare în direcția asigurării unei **stabilități în relațiile cu partenerii serioși**, care își respectă angajamentele și obligațiile contractuale, urmărindu-se consecvent **încheierea de contracte de livrare de lungă durată**, care permit o mai bună organizare în perspectivă a producției mărfurilor pentru export.

După cum arătam, în bună măsură, întreprinderile cu sarcini de plan de export au trecut cu succes proba încheierii contractelor cu beneficiarii externi. Întrebarea care se pune acum este : cum se asigură livrarea efectivă a producției de export, cu ce **ritmicitate** ? Aducem în discuție această chestiune întrucît, așa cum a dovedit practica de pînă acum, livrarea ritmică a mărfurilor la export se definește ca o condiție a îndeplinirii integrale și la timp a obligațiilor față de beneficiarii externi. Pare curios însă cum, într-o serie de întreprinderi, satisfacerea unor asemenea cerințe este ignorată din capul locului, de la **elaborarea pe luni și trimestre** a graficelor de livrări și a planurilor de export. La uzina „Vulcan" din București, ale cărei produse sînt bine apreciate și solicitate de către beneficiarii externi, s-a stabilit un plan de export pe trimestrul I, ce reprezintă circa 5 la sută din planul anual, iar la uzina de utilaj chimic „Grivița Roșie" — 12 la sută. Nu este de mirare că în asemenea condiții graficele lunare de livrare la export au putut fi depășite în ianuarie și februarie cu multe procente în uzinele respective, în timp ce din planul anual de export nu s-a realizat decît o mică parte.

Desigur, defalcarea sarcinilor de plan anuale pe trimestre și pe întreprinderi este o chestiune internă a ministerelor, a centralelor industriale, a fiecărei unități. Aceasta nu înseamnă nicidecum ca, în locul calculului chibzuit, judicios, să se recurgă la aproximații, știut fiind faptul că **economia națională contează pe formarea ritmică a unor surse de valută** pentru acoperirea importurilor. Nu este încă tîrziu ca conducerile ministerelor, consiliile de administrație ale centralelor industriale **să examineze** amănunțit, realist și în spiritul intereselor majore ale economiei naționale, modul în care sînt defalcate sarcinile de plan pe trimestre și să procedeze la revizuirea lor, în vederea așezării lor echilibrate. Numai așa vor putea fi preîntîmpinate neajunsurile bine cunoscute, provocate de aglomerarea livrărilor în ultimele zile ale trimestrului și în ultimele luni ale anului. Ceea ce presupune, însă, **să nu se exporte cu orice preț**, de dragul ritmicității, neglijînd conjunctura existentă ; dimpotrivă, să se urmărească simultan asigurarea unei desfaceri ritmice, în condiții de competitivitate ridicată și în concordanță cu cerințele creșterii eficienței exportului.

În condițiile de astăzi ale economiei noastre, cînd colaborarea și cooperarea internațională se extind, înfăptuirea planului de export **depășește** cadrul strict al întreprinderii care livrează direct producția beneficiarilor externi. Zeci de alte întreprinderi furnizoare de materii prime și materiale, de subansamble sau piese **sînt angajate** indirect, alături de unitatea exportatoare, la realizarea mărfurilor destinate pieței externe. În acest lanț de condiționări nu este greu de presupus ce implicații poate avea nerespectarea de către o singură întreprindere a obligațiilor de cooperare sau aprovizionare stabilite prin contracte. În acest sens, chiar și un singur exemplu ni se pare edificator : neprimind la timp tălpile din partea Combinatului de cauciuc Jilava, Combinatul de încălțăminte din Timișoara a produs încălțăminte pentru piața internă, pierzînd, în acest fel, capacități de producție importante destinate producției pentru export. Și situații de acest fel au fost întîlnite și în alte unități ale industriei ușoare. Orice justificare din partea furnizorilor care nu-și respectă propriile obligații asumate prin contracte este inutilă atîta timp cît este perturbată desfășurarea normală, ritmică, a fabricației în unitățile producătoare și sînt afectate, în final, relațiile cu un beneficiar extern sau altul.

Desigur, în fața unei asemenea situații, care s-a menținut în trimestrul I, periclitînd uneori chiar **respectarea termenelor de livrare** a producției de export în unele întreprinderi, era de așteptat o intervenție energică și eficace a Ministerului Industriei Ușoare. Și dacă aceasta a întîrziat, la ora actuală nu mai poate fi amînată sub nici un motiv, **știut fiind că orice nerespectare a termenelor de livrare poate să aducă prejudicii economiei naționale**. Pe lîngă știrbirea prestigiului exportatorului, este de asemenea posibil ca între timp conjunctura să se deterioreze — ceea ce poate avea o influență negativă și asupra prețului — iar în unele cazuri se poate ajunge chiar la pierderea unor clienți externi.

Există desigur și alte frîne în calea realizării exemplare a planului de export. La o analiză mai adîncă a lor constatăm că, în fond, este vorba de repetarea, la scară mai redusă sau mai întinsă, a unor neajunsuri întîlnite anul trecut în activitatea unor întreprinderi. Ce-i drept, noile reglementări, stabilind integrarea activității de comerț exterior în activitatea de producție, incumbă ministerelor, centralelor industriale, întreprinderilor noi exigențe și responsabilități sporite atît în organizarea producției, cît și în privința livrării ritmice a produselor și comercializării lor cu eficiență ridicată. Dar, cum bine se știe, legea în sine, fără o cunoaștere riguroasă a spiritului ei, fără o **investiție de efort** pentru aplicarea ei cu rigurozitate, nu poate determina automat perfecționarea activității de comerț exterior. Pentru aceasta, așa cum a subliniat conducerea de partid, sînt necesare cadre bine pregătite, cu largi și profunde cunoștințe tehnice și economice, care să cunoască și să intuiască permanent conjunctura, să știe bine legislația în vigoare pe locurile unde lucrează, să îmbine spiritul comercial cu capacitatea de decizie promptă, cu inițiativa și răspunderea. Aceasta este o condiție esențială a reușitei în activitatea complexă de comerț exterior.

ȚESĂTURI MODERNE PRACTICE, UȘOR DE ÎNTREȚINUT

Magazinele și unitățile comerciale din întreaga țară au pus în vînzare în acest sezon o gamă largă de țesături din lînă în amestec cu poliesteri (Terom), pentru costume bărbătești și taioare pentru femei, precum și produse din fire pieptănate într-o mare varietate de desene și poziții coloristice.

Casele de modă recomandă, de asemenea, țesăturile din poliesteri în amestec cu celofibră pentru costume bărbătești, pantaloni, rochii, taioare și fuste. Sînt țesături moderne, practice, ușor de întreținut.

O adevărată simfonie de culori etalează, în rafturi, țesăturile pentru rochii din lînă sută la sută, din lînă în amestec și celofibră sută la sută, cu prețuri variind între 50 și 200 lei metrul.

Tot mai solicitate sînt, în această primăvară, țesăturile fantezi pentru femei. Ele sînt realizate din lînă în amestec, din fire cardate, în desene și culori moderne, ideale pentru linia nouă a modei.

ZILELE DRAMATURGIEI ORIGINALE

Aseară pe scena Naţionalului bucureştean,

INAUGURAREA FAZEI FINALE

După etapele desfăşurate zilele trecute la Iaşi, Cluj, Timişoara şi Craiova, ieri seara a început la Bucureşti etapa finală a „Zilelor dramaturgiei originale".

După cuvintul introductiv rostit de artistul poporului **RADU BELIGAN**, directorul Teatrului Naţional „I.L. Caragiale", gazda majorităţii spectacolelor din etapa finală, prima scenă a ţării a deschis festivalul, prezentind în premieră cel de-al şaselea spectacol al său din stagiunea aceasta : **„Pisica în noaptea anului nou"** de **D.R. Popescu.** Piesa dramaturgului clujean reprezintă cea de-a treia creaţie originală care vede lumina prestigioasei rampe a Naţionalului bucureştean în acest sezon teatral — fapt care este de natură să sublinieze ferma orientare programatică a teatrului către dramaturgia originală.

Conştiente că destinul colectiv, viaţa societăţii în care trăiesc nu justifică în nici un fel degradarea morală, lichelismul, alienarea, cu un simţ clar al valorilor certe pe care trebuie să le slujească şi să le reprezinte, *astfel se definesc aproape toate personajele piesei lui D.R. Popescu. Pentru cele mai multe, alarma trasă de glasul propriei conştiinţe, luciditatea cu care îşi identifică şi mai ales îşi asumă faptele şi mentalităţile eronate se dovedesc salvatoare. Ele reafirmă integritatea şi superioritatea conştiinţei omului societăţii noastre.*

„Pisica în noaptea anului nou" este o piesă optimistă în care se susţine, cu mijloace artistice sigure, că nimeni nu-şi poate clădi fericirea pe infirmităţi morale. „Ea conţine o invitaţie la purificare, la atingerea unei alte virste interioare, la restructurarea conştiinţelor", cum preciza D.R. Popescu într-o convorbire apărută în ziarul nostru.

Atunci, piesa abia fusese predată teatrelor spre lectură.

Acum, într-un interval de timp destul de scurt, adevărurile piesei se confruntă cu cele ale publicului larg.

Acum, „Pisica în noaptea anului nou" răsună pe scenele teatrelor din Braşov şi Tg. Mureş, în Sala Naţionalului clujean. Iar aseară, replicile directe, ideile grave, tensionate de lucidele confruntări dintre conştiinţe, au fost rostite pentru prima oară la rampa Teatrului Naţional „I.L. Caragiale" din Bucureşti.

După montările precedente (trei, dintre care vom vedea la Bucureşti două), slujitorii Naţionalului bucureştean (regizorul Horea Popescu, scenografa Elena Pătrăşcanu-Veakis, interpreţii : Irina Răchiţeanu, Colea Răutu, Ileana Stana Ionescu, Valeria Seciu, Victor Rebengiuc, Mihai Fotino, Victor Moldovan, Draga Olteanu, Catiţa Ispas, Traian Stănescu şi Alexandru Drăgan) au făcut încă o revelatoare demonstraţie a faptului că acest text dramatic are o largă deschidere, numeroase posibilităţi şi nuanţe, că personalitatea şi pasiunea oamenilor de teatru, animaţi de un ideal artistic comun, este definitorie în valorificarea multilaterală a dramaturgiei noastre originale.

Natalia STANCU

PROGRAMUL DE ASTĂZI al „Zilelor dramaturgiei originale" :

● **„Săptămîna patimilor" de Paul Anghel — în interpretarea Teatrului Naţional „I.L. Caragiale" din Bucureşti (Sala Comedia, ora 11).**

● **„Omul care..." de Horia Lovinescu — în interpretarea Teatrului „C.I. Nottara" (ora 20).**

MOMENTUL CRAIOVEAN

Craiova, centru cultural de bogată tradiţie, a găzduit în acelaşi timp cu Timişoara, Clujul şi Iaşul spectacolele mai multor teatre participante la ampla confruntare a valorilor artistice, prilejuită de concursul de creaţie şi interpretare teatrală, inchinat sărbătoririi semicentenarului partidului. S-au perindat, vreme de opt zile, pe scena Naţionalului craiovean, colectivele de teatru din Braşov, Petroşani, Sibiu, Reşiţa, Piteşti, Ploieşti şi. fireşte, colectivul craiovean. Au fost prezentate 11 spectacole, dintre care **şapte au constituit premiere pe ţară, adică lucrări dramatice noi, alese de teatre cu interes şi adesea cu exigenţă, şi transpuse în apreciabile imagini scenice.**

Momentul craiovean al „Zilelor dramaturgiei originale" a debutat cu spectacolul prezentat de **Teatrul dramatic din Braşov cu „Pisica în noaptea anului nou"** de **D. R. Popescu.** Regizorul Eugen Mercus a realizat un spectacol bine tensionat, riguros şi limpede gindit. Viziunea regizorală nu a fost însă susţinută suficient de convingător de interpreţi. Din contribuţiile actoricesti am reţinut totuşi un admirabil cuplu compoziţional realizat de Geta Grapă şi Angela Costache.

Teatrul „Valea Jiului" din Petroşani a propus spectatorilor două lucrări dramatice in premieră : **„Patru oameni fără nume"** de **Radu Bădilă** şi **„Timp şi adevăr"** de **Eugenia Busuioceanu.** Cele două piese nu au oferit colectivului din Petroşani posibilitatea de a-şi pune in valoare certele disponibilităţi actoricesti.

Interesantă, prin semnificaţiile sale, a fost evoluţia **Teatrului de Stat din Sibiu.** După o prezenţă mai puţin concludentă a secţiei germane a teatrului cu spectacolul **„Nu sint turnul Eiffel"** de **Ecaterina Oproiu,** secţia română a prezentat **„Timp şi adevăr"** de **Eugenia Busuioceanu.** Acest spectacol nu a reuşit să comunice decit partial cu spectatorii pentru că piesa, la rindul ei, nu comunicase prea multe regizorului Petre Sava Băleanu. Diametral opus a fost spectacolul cu **„Camera de alături"** de **Paul Everac,** realizat de Dan Alecsandrescu, regizor care a izbutit să valorifice la maximum capacităţile colectivului sibian, dind prilej — într-un spectacol gindit cu claritate — să se afirme actorii Mircea Hindoreanu şi Ada Niculescu.

Rod al colaborării strinse a regizorului Eugen Vancea cu dramaturgul **Mihail Davidoglu,** piesa **„Ochii dragi ai bunicului",** reia şi aduce pînă în zilele noastre destinele familiei de furnalişti şi oţelari reşiţeni, zugrăvite acum două decenii în „Cetatea de foc". Spectacolul este o certă realizare a colectivului **Teatrului de Stat din Reşiţa,** întregit fiind cu prezenţa remarcabilă a artistului emerit Toma Dimitriu.

Teatrul de stat Ploieşti a prezentat un spectacol de foarte bun nivel cu piesa **„Omul care..."** de **Horia Lovinescu,** piesă cu remarcabile virtuţi scenice, care a prilejuit regizorului Emil Mandric trecerea, cu deplin succes, a pragului maturităţii sale artistice.

Teatrul „Al. Davila" din Piteşti, consecvent programului său de promovare a dramaturgiei originale, s-a impus în această confruntare de forţe artistice cu două spectacole de factură deosebită, dar ambele de valoare ridicată. **„Ectobar"** de **Dan Tărchilă,** o piesă în care autorul îşi propune să analizeze retrospectiv evoluţia unui tinăr către un drum limpede şi deschis, prilejuieşte regizorului Mihai Radoslavescu un spectacol de marcat lirism, impunind spectatorilor un actor deosebit de înzestrat : Mihai Dobre. Cu **„Timp şi adevăr"** de **Eugenia Busuioceanu,** colectivul piteştean, condus de C. Dinischiotu, realizează un spectacol de tensiune dramatică în care calităţile textului sint puse în lumină şi în care adevărurile rostite sînt privite din unghiul optimist al autoarei şi de regizor, aflaţi de astă dată în fericită afinitate. Spectacolul a prilejuit afirmarea unui colectiv teatral unitar în valoarea lui.

Momentul craiovean al „Zilelor dramaturgiei originale" a fost încununat de spectacolul gazdelor cu reportajul dramatic **„Zodia taurului"** de **Mihnea Gheorghiu,** amplă şi cuprinzătoare frescă a epocii lui Tudor Vladimirescu. In regia lui Vlad Mugur şi decorurile Floricăi Mălureanu, **Teatrul Naţional din Craiova** a oferit o reprezentaţie vibrantă prin mesajul patriotic.

Cuprinzătoare manifestare teatrală, faza de la Craiova a „Zilelor dramaturgiei originale" a prilejuit încă o dată constatarea imbucurătoare a interesului statornic pentru creaţiile din dramaturgia noastră contemporană.

Virgil MUNTEANU

cinema

● **Zestrea domniţei Ralu: PATRIA** — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30.
● **Haiducii lui Şaptecai: LUCEAFARUL** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
● **Haiducii lui Şaptecai; Zestrea domniţei Ralu: FAVORIT** — 9; 12,30, 16; 19,30.
● **Mihai Viteazul: BUCEGI** — 10; 15,30; 19,30, GIULEŞTI — 15,15; 19,15, MIORIŢA — 10; 14,30; 18,30, ARTA — 10,30; 14,30; 19.
● **Poienile roşii: CAPITOL** — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.
● **Doar un telefon: FESTIVAL** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Butch Cassidy şi Sundance Kid: BUCUREŞTI** — 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15.
● **Secretul din Santa Vittoria: VICTORIA** — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,15, FLOREASCA — 15; 18; 20,45.
● **Canarul şi viscolul** — 10; 18, **Aveam 19 ani** — 12; 14; 16; 20 : CENTRAL.
● **Program pentru copii** — 9—16 în continuare, **Un surîs în plină vară** — 18,30; 20,45 — LUMINA.
● **Tom şi Jerry** — 9. **Singur pe lume** — 10,30; 12,30; 14,30. **Între cer şi pămînt; Cu orice preţ** — 16,30: CINEMATECA (sala Union).
● **Anaconda, 800 de leghe pe Amazoane: TIMPURI NOI** — 9,15—18,30 în continuare.
● **Cei trei care au speriat Vestul: SALA PALATULUI** — 17,15 (seria de bilete — 3 629); 20,15 (seria de bilete — 3 638), FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Adio, Granada ! : GRIVIŢA** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FLAMURA — 9; 11; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Trec zilele: ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE FOPOARE** — 15,30; 17,45; 20.
● **Trandafiri roşii pentru Angelica: BUZEŞTI** — 15,30; 18; 20,30, FLACĂRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Los Tarantos: DACIA** — 8,30—20,30 în continuare.
● **Îngerii negri: LIRA** — 15,30 19.
● **Clanul siicilienilor: UNIREA** — 15,30; 18; 20,15, PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Un italian în America: PACEA** — 15,45; 18.
● **Începutul: PACEA** — 20.
● **Cinci pentru Infern: CRINGAŞI** — 15,30; 18; 20.15. VITAN — 15,30; 18; 20.15.
● **Preţul puterii : AURORA** — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Romeo şi Julieta : VIITORUL** — 16; 19,30.
● **Mexic'70: MOŞILOR** — 15; 16,45; 18,45; 20,45.

teatre

● Teatrul de operetă: **Prinţesa circului** — 19,30.
● Teatrul Naţional „I.L. Caragiale" (sala Comedia): **Săptămîna patimilor** — 20; (sala Studio): **Pisica în noaptea Anului nou** — 20.
● Teatrul de Comedie: **Opinia publică** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): **D-ale carnavalului** — 11; **Patru oameni fără nume** — 20; (sala din str. Alex. Sahia): **Atîşti nebuni făţarnici** — 19.
● Teatrul Mic: **Cum se jefuieşte o bancă** — 20.
● Teatrul „C.I. Nottara" (sala Magheru): **Omul care...** — 19,30.
● Teatrul Giuleşti: **Freddy** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Mateiaş Giscarul** — 9,30; **Pinocchio** — 16.
● Teatrul „Ţăndărică" (sala din Calea Victoriei): **Ileana Sînziana** — 10; **Nocturn IV** — 21,30, (sala din str. Academiei): **Banditii din Kardemmome** — 10.
● Teatrul evreiesc de stat: **Vrăjitoarea** — 19,30.
● Teatrul de revistă şi comedie „Ion Vasilescu": **Floare de cactus** — 19.30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Bimbirică** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): **La grădina „Cărăbuş"** — 19,30.
● Circul „Globus": **Spectacol prezentat de Circul din Moscova** — 10; 19,30.

PERSONALITATE MARCANTĂ A GENERAŢIEI PAŞOPTISTE

Se împlinesc astăzi 150 de ani de la naşterea lui Axente Sever, marcantă personalitate a generaţiei paşoptiste, luptător consecvent pentru libertatea socială şi naţională a poporului român. Apropiat ca vîrstă şi concepţii de Avram Iancu şi Bălcescu, Axente Sever a jucat un rol important în pregătirea şi desfăşurarea revoluţiei de la 1848 în Ţara Românească şi Transilvania, a luat parte la multe dintre acţiunile politice şi culturale ale românilor ardeieni din a doua jumătate a secolului trecut.

Născut în inima Transilvaniei, în comuna Friua (azi Axente Sever), în familia unor ţărani, a studiat la Sibiu şi Blaj. În vechiul centru cultural românesc al Blajului, unde amintirea corifeilor Şcolii ardelene era încă vie, formarea sa de tînăr a fost puternic influenţată de personalitatea lui Simion Bărnuţiu care, în prelegerile pe care le ţinea ca profesor, milita împotriva rinduielilor feudale, pentru ştergerea iobăgiei, pentru recunoaşterea drepturilor naţionale ale românilor. Împreună cu alţi 11 studenţi, Axente Sever este alături de Bărnuţiu atunci cînd, pentru ideile sale, el intră în conflict cu autorităţile ecleziastice. Această atitudine, ca şi protestul hotărît împotriva destituirii profesorului Iosif Pop îi aduc în 1845 eliminarea din şcoală.

150 DE ANI DE LA NAŞTEREA LUI AXENTE SEVER

După o perioadă de peregrinări prin Ardeal, trece în 1847 în Ţara Românească, unde, prin intermediul emigranţilor transilvăneni, intră în contact cu revoluţionarii din societatea secretă „Frăţia". În atmosfera de efervescenţă revoluţionară din primăvara lui 1848, cînd mereu soseau ştiri privind izbucnirea şi extinderea de mişcări revoluţionare în tot mai multe ţări europene, Axente Sever se afirmă ca unul dintre cei mai activi militanţi pentru declanşarea revoluţiei în Ţara Românească. După izbinda acesteia, se situează, alături de Bălcescu, C. A. Rosetti şi A. G. Golescu, în aripa înaintată a revoluţiei, susţinînd improprietărirea ţăranilor, secularizarea averilor mînăstireşti. A fost numit comisar de propagandă în judeţul Ilfov, iar apoi trimis împreună cu Aaron Florian la Craiova pentru a ajuta activitatea organelor revoluţionare.

Concomitent, se interesează de stările de lucruri din Transilvania, unde revoluţia era, de asemenea, în plină desfăşurare, dar mai ales îl preocupă căile de realizare a unei acţiuni unite a tuturor forţelor revoluţionare : **„Oare cînd am fi noi în stare să răsculăm pe românii din toate părţile într-o înţelegere şi cu un singur scop, n-am putea... scăpa pe români şi pe toţi alţii de la robotă şi de alte nedreptăţi ce le suferiră pînă acum ?"** — îi scria el lui Bărnuţiu în primăvara lui 1848.

Trecînd în Transilvania la sfîrşitul lui august 1848, s-a alăturat luptei revoluţionarilor români de aici pentru desfiinţarea iobăgiei, egalitate naţională, reprezentare proporţională în dietă, în administraţie, armată şi justiţie. El s-a pronunţat iniţial pentru colaborarea cu forţele revoluţionare maghiare. Din păcate, el a ajuns apoi să se situeze pe o poziţie eronată, la aceasta contribuind şi atitudinea greşită a unora din conducătorii acestor forţe în problema naţională — ceea ce a dăunat cerinţelor colaborării. Cu toate acestea, în calitatea de comandant al prefecturii Blajului, ce i-a fost încredinţată de forţele revoluţionare române în octombrie 1848, nu a permis măsuri represive împotriva populaţiei maghiare. După înfrîngerea revoluţiei, prin intervenţia trupelor austro-ţariste, Axente Sever a trăit pe deplin tragismul dezbinării dintre forţele revoluţionare române şi maghiare, necesitatea luptei lor unite.

Un timp a fost funcţionar la Sibiu şi Alba Iulia, după care s-a retras din viaţa politică, consacrîndu-se scrisului. Notabile sînt articolele şi cărţile scrise spre sfîrşitul vieţii. Într-o astfel de lucrare apărută în 1897 Axente Sever îşi sintetizează viaţa şi idealurile în puţine, dar vibrante cuvinte : **„Am încins şi am purtat în tinereţe sabia, am implintat şi am ţinut de coarne plugul... şi acum la bătrineţe cînd nu mai am putere a continua acelea, scriu, scriu şi voi scrie ca să se înalţe şi să strălucească numele, onoarea şi gloria neamului românesc".**

S-a stins din viaţă la Braşov la 13 august 1906, dar a fost înmormîntat la Blaj, acolo de unde pornise în urmă cu 7 decenii la luptă pentru libertatea socială şi naţională a poporului său. Patriotismul său fierbinte, activitatea neprecupeţită pentru împlinirea celor mai nobile aspiraţii ale maselor populare îl situează pe Axente Sever la loc de cinste în galeria oamenilor iluştri ai României.

Silviu ACHIM

tv

PROGRAMUL I

18,00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară.
18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto.
18,50 Viaţa literară.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnalul de seară.
20,00 50 de ani în 50 de evocări.
20,10 Istorie vie. Pîinea industrială. Reportaj de Dionisie Şincan.
20,40 „Ciocîrlia" pe micul ecran. Selecţiuni din spectacolul formaţiei artistice „Ciocîrlia".
21,05 Aventuri în epoca de piatră — film de desen animat.
21,35 Planeta se grăbeşte. Film documentar de montaj. Scenariul şi regia : Paul Anghel şi Sergiu Verona.
22,10 Pe strunele viorilor lui Mantovani. Din distribuţie : Dorothea Vasilescu-Palade şi Valentin Teodorian. Dansează Ileana Iliescu, Viorica Popescu, Marinel Ştefănescu şi Şt. Bănică.
22,40 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

20,00 Concert simfonic al orchestrei de studio a Radioteleviziunii. Dirijor Liviu Ionescu. În program : „Elogiu" de Lucian Meţianu (primă audiţie) şi Concertul pentru vioară şi orchestră nr. 4 de W. A. Mozart. Solistă Gabriela Ijak.
20,45 Filme documentare. „Mărturii" şi „Ovoidul". Regia P. Constantinescu. Din ciclul de filme „Brâncuşi". „Arhitecţii din Poiana". Scenariul şi regia Titus Mesaroş.
21,15 Buletin de ştiri. Sport.
21,25 Ritmuri. O compoziţie coregrafică de Marius Zirra şi Gh. Căciuleanu, pe melodii de Gilbert Bécaud.
21,40 Film artistic : „Zenobia".

Reevaluări necesare în statutul artistului amator

(Urmare din pag. I)

se renunţe la un mod artificial de relaţii cu amatorii, să li se dea lor însăşi prilejul de a se grupa în jurul unui animator din rindurile lor, pentru a se infiripa aici un real colectiv artistic de amatori, o echipă prezentînd cu ardoare şi deplină autenticitate o suită de dansuri locale, entuziast apreciată de public şi — nu mai puţin — de specialişti. Avantajul este în primul rînd unul de ordin spiritual-formativ : constituirea unei echipe de amatori unită prin afinităţi reale, crearea din proprie iniţiativă a unei discipline de lucru, utilizarea din proprie voinţă într-un scop cultural a unei părţi din timpul liber, bucuria afirmării în public. Acesta fiind, de fapt, sensul amatorismului ; restul e... statistică.

— Statistica poate reprezenta în acest domeniu manifestarea unei viziuni birocratice, a neînţelegerii specificului activităţii culturale — este de părere şi prof. **Constantin Catrina,** vicepreşedintele Comitetului pentru cultură şi artă al judeţului Braşov. Şi cînd spun statistică, mă refer la întreg cortegiul de rivalităţi, „racolaje" de interpreţi, reglementări excesive care alterează sensul etic al amatorismului şi care se suprapun dragostei spontane faţă de artă a oamenilor obişnuiţi. Ei se simt „fraţi într-o idee" şi aşa trebuie să se simtă. Ce caută aici socotelile mărunte ale unor „organizatori" ? Firesc, mişcarea de amatori presupune şi organizare, dar ea trebuie să izvorască din pasiunea naturală către asociere a amatorilor, să-i dea aripi, să-i pună la îndemînă posibilităţile atît de generos oferite de statul socialist. Trebuie semnalate, în sensul amintit, şi fapte negative, cum sînt scoaterea din producţie a unor artişti amatori în vederea acoperirii unor obligaţii instituţional-competitive în detrimentul producţiei şi al veniturilor amatorilor înşişi (aşa cum s-a procedat cu corul din Măieruş, alcătuit în mare parte din săteni care lucrează în industrie) sau travestirea unor artişti profesionişti în amatori (exemple pot fi date chiar de la teatrul nostru muzical) pentru a „întări" formaţiile amatorilor... Asemenea procedee n-au nimic comun cu un curs normal, ascendent, al mişcării artistice de masă.

Desigur, la ele trebuie renunţat de îndată, aceasta stînd în primul rînd chiar în puterea forurilor culturale locale. De altfel, unul dintre fenomenele negative ce au persistat în viaţa artistică a unor oraşe a fost împărţirea neraţională a forţelor amatoricesti între aşezămintele culturale sindicale şi acelea ale statului. Conducerea activităţii culturale din centrele industriale şi muncitoreşti revenind sindicatelor, potrivit hotărîrilor recentului lor congres, a fost tăiat un „nod gordian" de multă vreme contemplat fără a se fi luat măsurile ce se impuneau.

O problemă ce a stîrnit totdeauna vii discuţii în rindurile activiştilor culturali este aceea a **stimulării mişcării artistice de amatori.** Unele dintre consideraţiile expuse mai înainte atestă că, în bună parte, stimulentele se află în mobilurile intime, profunde ale amatorismului însuşi.

— Dacă aici, la Tg.-Secuiesc, de pildă, activează un ansamblu folcloric de cîntece şi dansuri, teatru de păpuşi, brigadă artistică, orchestră de muzică uşoară, întrunind zeci şi zeci de componenţi, aceasta nu se datorează vreunui imbold din afară — ne spunea **Gaspar Arpad,** directorul casei de cultură —, ci aspiraţiei firesti către manifestarea talentelor artistice la o populaţie antrenată în efervescenţa industrializării, urbanizării şi a vieţii civilizate şi care are în acelaşi timp posibilitatea de a-şi valorifica tradiţiile artistice progresiste. Nu am dus lipsă de trofee, chiar pe ţară, dar artistul amator a păşit pragul casei noastre de cultură nu gîndindu-se la o răsplată sau la un trofeu.

Desigur, nu poate fi trecută cu vederea nici **importanţa factorului competitiv.** Interlocutorii noştri au sugerat însă ca, pe viitor, concursurile să fie organizate la intervale mai mari, iar artiştii amatori să poată asista, în diferite centre, la evoluţiile colegilor lor din aceleaşi genuri de formaţii. (Pînă acum, din raţiuni multiple — care explică, dar nu scuză — interpreţii vin la fazele concursurilor aproape imediat înainte de a intra pe scenă, „se produc" şi pleacă, de cele mai multe ori fără să mai poată vedea alte formaţii ; care este atunci rostul instructiv al întrecerii ?)

★

În încheiere, reproducem pe scurt, punîndu-le în atenţia forurilor competente, cîteva sugestii privitoare la reevaluările necesare în „statutul artistului amator" pe care le-am dedus din opiniile interlocutorilor noştri ca şi din observaţiile făcute direct în diferite părţi ale ţării :

● îmbinarea factorilor stimulatori cu evitarea tendinţelor de „profesionalism" şi vedetism incompatibile cu condiţia artistului amator ;

● respectarea riguroasă a principiului că activitatea artistică de amatori este o activitate voluntară, de timp liber ;

● solicitarea raţională a sprijinului artiştilor profesionişti, în aşa fel încît firescul şi spontaneitatea actului creator sau interpretativ al amatorilor să nu fie impietate ;

● o mai statornică şi concretă conlucrare între comitetele pentru cultură şi artă şi organizaţiile sindicale, de tineret, interesate în promovarea activităţii artistice a maselor ;

● revizuirea sistemului competitiv ;

● o mai largă deschidere spre iniţiativă, prin experimentarea şi generalizarea societăţilor artistice ale amatorilor grupate în jurul aşezămintelor de cultură.

(Urmare din pag. I)

derivat, secundar, lăturalnic, al legităţilor universale ale dezvoltării, ci expresia concentrată, esenţială, a acestora.

„Noul" nu este o abstracţie, la fel cum nici „vechiul" nu reprezintă o simplă umbră a trecutului. „Noul" şi „vechiul" desemnează tendinţe reale contradictorii, personificate în forţe sociale, în grupe de oameni, care prin interesele, opţiunea şi aptitudinile lor fie că promovează progresul, fie că îl impiedică, opunîndu-i-se sau fiind incapabili să-l realizeze. **Documentele Partidului Comunist Român au arătat că lupta dintre nou şi vechi generează contradicţii nu numai în capitalism, dar şi în societăţile socialiste, contradicţii care pot degenera în antagonisme, în conflicte, dacă nu sînt sesizate la timp şi nu se iau, la timp, măsuri eficiente de soluţionare a lor.**

Explorarea ştiinţifică a noului, efortul de a-l descoperi la timp şi a-i deschide larg calea, de a organiza şi dirija procesul complex al afirmării sale cît mai depline, înlăturînd rezistenţa vechiului, inerţia, pătrunde întreaga activitate teoretică şi practică a Partidului Comunist Român, a conducerii sale, reprezintă o modalitate fundamentală a exercitării rolului său conducător în societatea noastră. Remarcabilă în acest sens este perioada anilor din urmă, cînd spiritul şi metodele încetăţenite în activitatea partidului au creat un climat de efervescenţă creatoare deosebit de favorabil promovării noului.

Descoperirea noului nu este un studiu livresc, contemplativ, ci urmăreşte întotdeauna să devină o cunoaştere operaţională, exprimată în proiecte de acţiune, programe şi planuri realizabile în viitor, care să permită înfăptuirea alternativei optime : maximum de rezultate şi de condiţii pentru împlinirea multilaterală a societăţii şi personalităţii umane.

Revoluţia socialistă abia **începe** cu desfiinţarea proprietăţii şi exploatării capitaliste, cu cucerirea puterii politice. Ea **continuă** printr-o luptă cu adevărat revoluţionară împotriva claselor exploatatoare, a rezistenţei acestora, dar şi împotriva inerţiei, în tot procesul de construcţie socialistă, care necesită **o nouă organizare** a relaţiilor de producţie, a relaţiilor sociale în genere, inclusiv a relaţiilor interindividuale. Sistemul social socialist nu se instaurează **de la sine, automat,** ci necesită un efort de înţelegere şi creare conştientă a structurii noii societăţi, descoperind şi creind pentru acest nou mod de existenţă al oamenilor structuri şi relaţii inedite. **Făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate sub conducerea Partidului Comunist Român, înseamnă cea mai radicală şi mai grandioasă inovaţie socială din istoria poporului nostru.** Traducerea în viaţă a unei asemenea mutaţii fundamentale în existenţa comunităţii naţionale necesită un volum uriaş de competenţă, energie şi responsabilitate, care nu se poate obţine decît prin mobilizarea, activarea deplină a resurselor noastre materiale şi spirituale, prin stimularea şi valorificarea iniţiativei maselor celor mai largi, a inventivităţii şi inovaţiei pe ansamblul societăţii noastre socialiste. Iată de ce, **Partidul Comunist Român promovează democraţia socialistă ca principiu de organizare politică şi, totodată, ca metodologie generală a acţiunii socialiste, ca modalitate de creaţie istorică permanentă de către întregul popor a unui nou mod de existenţă, cunoaştere, acţiune şi valorificare.** El consideră ca o obligaţie majoră în opera de construcţie socialistă necesitatea de a investiga şi a sesiza cu acuitate, cu fineţe, starea de fapt şi de spirit a maselor, a ţine seama de propunerile şi părerile lor.

PARTIDUL COMUNIST propagatorul inepuizabil al noului

Într-o lume caracterizată prin ascensiunea unei noi civilizaţii — cea postindustrială, — în care ştiinţa şi tehnologia revoluţionează permanent structura şi dinamica practicii umane, făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate presupune **căutarea şi elaborarea unor noi modalităţi, forme şi metode de acţiune, innoirea continuă a relaţiilor şi structurilor,** în aşa fel încît organizarea şi conducerea să permită realizarea în ritm rapid a transformărilor cerute de viaţă. Măsurile luate în aceste direcţii de partid, îndeosebi în ultimii ani, au o finalitate precisă : **elaborarea şi implantarea în întreaga viaţă socială a unor structuri şi a unui sistem de instanţe sociale, a unor metodologii de conducere şi forme de organizare, care să asigure manifestarea cît mai deplină a noului, în domeniul economic, politic, social-cultural, în toate sectoarele vieţii sociale.**

Angajarea neclintită în promovarea noului investeşte activitatea teoretică şi practică a Partidului Comunist Român cu acel incontestabil şi îndrăzneţ **spirit prospectiv,** care transformă faptele prezentului în generatoare ale viitorului, cu capacitatea de a prognostica, a anticipa, asupra perspectivelor şi posibilităţilor viitoare. Explorarea viitorului posibil, pe baza studiului tendinţelor actuale, se realizează astăzi cu metodologia cunoaşterii ştiinţifice. Ea nu constă în speculaţie asupra imprevizibilului ci în **studiul ştiinţific al consecinţelor, repercusiunilor pe termen lung ale acţiunilor prezente şi ale celor viitoare.**

Strategia construcţiei societăţii socialiste multilateral dezvoltate se bazează pe explorarea ştiinţifică şi realizarea operaţională, eficientă a posibilităţilor de dezvoltare, progres şi perfecţionare pe care sistemul social socialist le oferă.

Aşa cum este ştiut, noul se afirmă în opoziţie cu vechiul. Lupta pentru descoperirea şi promovarea noului înseamnă, de aceea, lupta pentru descoperirea şi înlăturarea vechiului. Este o legitate generală, a cărei înţelegere se impune oricărei forme de gîndire socială — de la filosofie pînă la creaţia artistică.

În societatea capitalistă, confruntarea dintre nou şi vechi se manifestă sub aspectul luptei dintre clase antagoniste. Sub această formă ea continuă şi în primele stadii ale procesului de edificare socialistă ; este vorba de lupta de clasă. Evident însă că trăsăturile acestei lupte, specifice capitalismului, nu pot fi transpuse mecanic asupra societăţii socialiste, în care nu mai există clase antagoniste. Partidul Comunist Român a dezvăluit critic şi autocritic pericolul identificării simpliste, pripite şi superficiale a purtătorilor unor mentalităţi vechi, ai inerţiei, cu elementele ostile socialismului, interne sau externe, a etichetării oricăror păreri eronate ca „duşmănoase", reflectînd acţiunea unor „forţe ale contrarevoluţiei", sau „mîna imperialismului". Fireşte, pot exista şi chiar există anumite elemente izolate — rămăşiţe ale claselor exploatatoare, indivizi declasaţi, ajunşi prizonieri ai unor influenţe străine. Dar a considera existenţa acestor elemente ca un pericol pentru orînduirea socialistă ar însemna a le supraaprecia şi totodată, a manifesta o flagrantă neîncredere în trăinicia noii orînduiri, în capacitatea ei de a zădărnici orice acţiuni contrare intereselor socialismului. Cînd apar asemenea păreri eronate, partidul ne cere să cercetăm în primul rînd dacă ele nu izvorăsc din greşeli proprii sau dintr-o aplicare greşită a politicii sale, să considerăm totodată autocritic că ideile eronate se constituie pe baza unor neajunsuri în activitatea comuniştilor, în puterea lor de influenţare. În condiţiile victoriei relaţiilor socialiste pe ansamblul economiei naţionale şi al societăţii orice schematizări nu pot decît să genereze conflicte sau tensiune socială, care, la rîndul lor, creează cîmp deschis represiunii arbitrare, bunului plac administrativ, îngustînd şi slăbind democraţia socialistă. Experienţa istorică a confirmat această poziţie principială. **Numai analiza concretă, cercetarea ştiinţifică pot dezvălui cauzele rezistenţei vechiului şi permit identificarea purtătorilor săi.** Istoria construcţiei socialiste pune în evidenţă cauze variate care determină manifestarea opoziţiei vechiului faţă de nou. În această privinţă încă Lenin a relevat că atitudinea birocratică, înfumurarea şi ruperea de mase a unor elemente din aparatul de stat şi de partid, folosind funcţia cu care au fost investiţi spre a obţine privilegii, constituie climatul cel mai favorabil pentru rezistenţa vechiului şi a purtătorilor săi faţă de noul ce exprimă esenţa echităţii şi democraţiei socialiste. Iată de ce secretarul general al partidului nostru a atras atenţia cu fermitate că lupta împotriva birocratismului constituie o cauză a întregului popor, vital interesat în afirmarea cît mai grabnică şi mai deplină a noului.

Vechiul se manifestă şi purtătorii săi se recrutează acolo unde ignoranţa, lipsa de cultură, de pregătire generală şi profesională, cu un cuvînt incompetenţa, gîndirea şi acţiunea rutinieră, şablonardă, creează o atmosferă lincedă, de stagnare cronică. Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie şi legea votată în martie anul acesta pun bazele **unei acţiuni largi de racordare a cunoştinţelor generale şi de specialitate la nivelul civilizaţiei contemporane,** angajînd toţi salariaţii instituţiilor socialiste, întregul activ al aparatului de partid şi de stat într-un proces de instruire şi formaţie, menit să asigure însuşirea bazelor ştiinţifice şi tehnologice ale acţiunii sociale şi în cadrul acesteia a celei de conducere a societăţii. Sînt măsuri care constituie un moment hotărîtor în lupta între nou şi vechi în societatea noastră socialistă. Această acţiune complexă, concepută pe termen lung, dezvăluie şi metodologia strategiei folosite de Partidul Comunist Român în înlăturarea vechiului. Ea respinge stilul administrativ-birocratic al interdicţiilor şi constringerilor. Ceea ce e lovit e vechiul — exprimat în concepţii, atitudini, mentalităţi, metode eronate. Iar una din principalele metode prin care se acţionează în acest scop este munca de **educare politică, de convingere, de lămurire, de însuşire a cunoştinţelor necesare îndreptării comportamentului celor care se fac purtători ai vechiului.** În această bătălie împotriva vechiului se urmăreşte crearea condiţiilor obiective şi subiective pentru dezvoltarea receptivităţii faţă de nou, înzestrarea oamenilor cu capacitatea de a-l promova în şi prin întreaga lor activitate. În mod firesc, stimularea capacităţii de a gîndi, a simţi, a acţiona în perspectiva promovării ferme, consecvente, a noului se realizează prin dezbatere publică sinceră, prin legătură vie, nemijlocită cu masele — caracteristici ale stilului de conducere a partidului. **Partidul se străduieşte necontenit să elimine din gîndirea, din simţirea şi activitatea oamenilor tot ce e închistare, dezicere de la putinţa ori voinţa de a sesiza, independent, creator, noul.**

Viitorul comunist al României nu este şi nu poate fi privit — spre a-l parafraza pe Lenin — drept o icoană la care ne închinăm, ci ca proiecţia capacităţii, iniţiativei, invenţiei şi inovaţiei noastre proprii. De aceea, teoria şi metodologia construcţiei societăţii socialiste multilateral dezvoltate se bazează pe studiul temeinic al factorilor şi condiţiilor care intervin, — în cursul progresului socialist şi al revoluţiei ştiinţifice-tehnologice — pe planul resurselor umane şi pe cel al resurselor materiale, dînd naştere, necontenit, cu o amploare crescîndă, noului. A gîndi, a simţi şi a acţiona în spiritul marxismului creator, în

Prezentarea scrisorilor de acreditare preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, de către ambasadorul Republicii Chile

CUVÎNTĂRILE ROSTITE

Luînd cuvîntul cu prilejul prezentării scrisorilor, ambasadorul chilian a transmis preşedintelui Consiliului de Stat al României, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, guvernului şi poporului român, un cordial salut din partea preşedintelui Republicii Chile, tovarăşul Salvador Allende.

„Poporul patriei mele — a spus ambasadorul chilian Julio Homero Luciano Ruiz de Loizaga — a ales, după ani îndelungaţi de luptă, un guvern care îl reprezintă în mod autentic şi năzuieşte astăzi să desfăşoare un proces revoluţionar care să pună bazele unui stat mai drept din care să fie eliminată exploatarea omului de către om. Nu poate scăpa Excelenţei Voastre că nimic din toate acestea nu a fost dăruit poporului chilian şi nici cedat în mod gratuit de către clasele dominante. Ba, dimpotrivă, sîngele muncitorimii şi ţărănimii, al studenţilor şi intelectualilor din Chile a udat cu generozitate lungul şi îngustul nostru teritoriu, fiind sămînţa roditoare a unui proletariat cu o profundă conştiinţă de clasă şi cu o capacitate ridicată de organizare şi de luptă, a unui popor mîndru de trecutul său şi stăpîn pe soarta sa. Procesul pe care l-a trăit patria noastră este în mod autentic al nostru. Nu l-am copiat de la nimeni şi nici nu pretindem să îl impunem cuiva. Credem că fiecare popor trebuie să-şi făurească propria lui experienţă — şi acesta este motivul pentru care sîntem în favoarea unei profunde respectări a principiului neintervenţiei şi neamestecului în treburile interne ale altei ţări, atitudine pe care a avut-o în mod constant şi guvernul Excelenţei Voastre".

În continuare, ambasadorul Republicii Chile a spus:

„Ştim că drumul ce ne stă în faţă este lung şi dificil. Situaţi în aşa-numita zonă de influenţă a imperialismului, în sfera acestui adevărat minister al coloniilor, care este discreditata şi greşit numita Organizaţie a Statelor Americane, cu o burghezie monopolistă şi bancară care, deşi învinsă politic, continuă să fie puternică, fără să fi creat o industrie grea, importantă — obstacolele ce urmează a fi depăşite sînt multe şi foarte mari, dar le vom învinge cu efortul, sacrificiul şi lupta întregului popor al Republicii Chile. Ne ajută conştiinţa că în această înfruntare nu sîntem singuri".

„În opera pe care o întreprinde poporul nostru — a spus ambasadorul Republicii Chile — dorim să ne inspirăm din experienţa celorlalte naţiuni şi în mod deosebit din a acelor popoare care merg — ca poporul român — pe calea amplă şi victorioasă a construirii socialismului.

Fără a pretinde să copiem drumul vostru, noi, chilienii, vedem în naţiunea română imaginea singulară din care putem extrage experienţe importante şi valoroase care ne vor ajuta să avansăm cu paşi de uriaş spre viitor.

România este din multe motive scumpă inimii poporului nostru. Strămoşii noştri latini comuni ne înfrăţesc în origini şi limbaj. Eroica luptă a dacilor împotriva Imperiului Roman îşi are corespondentul în lupta neobosită a araucanilor împotriva uriaşului spaniol. Anii de exploatare şi mizerie cunoscuţi de poporul român au fost, de asemenea, trăiţi şi de poporul chilian. La fel, bucuria şi victoriile poporului român în construirea socialismului încep să fie întrezărite acum şi de către poporul chilian.

Admirăm şi iubim Republica Socialistă România, ne bucurăm pentru fiecare din triumfurile sale şi vă dorim noi şi tot mai mari succese în construirea socialismului. Năzuim să extindem tot mai mult relaţiile culturale şi comerciale între Chile şi România şi vom depune eforturile noastre neobosite în vederea atingerii acestui obiectiv. Pe plan diplomatic şi politic — a spus el — adeziunea noastră comună la apărarea păcii, la lupta pentru socialism şi la apărarea intransigentă a principiilor autodeterminării şi neintervenţiei în treburile interne ale ţărilor fac posibilă o strînsă colaborare, pe care ne vom strădui să o dezvoltăm. Sînt, deci, multe şi variate motivele care ne fac să credem că misiunea noastră va fi încununată de succes în folosul reciproc al popoarelor din Chile şi România".

Luînd cuvîntul, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat, a adresat noului ambasador chilian un cordial salut de bun venit în ţara noastră.

„Doresc totodată — a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu — să exprim calde mulţumiri pentru urările transmise din partea preşedintelui Republicii Chile, tovarăşul Salvador Allende.

Guvernul şi poporul român au luat cunoştinţă cu satisfacţie de victoria forţelor populare în alegerile prezidenţiale din septembrie 1970, care a dus la instaurarea în Chile a guvernului Frontului Unităţii Populare, în frunte cu preşedintele Allende. Acest succes a căpătat o strălucită confirmare la recentele alegeri municipale, în care poporul chilian, dînd expresie năzuinţelor sale de a-şi făuri destinele potrivit propriilor interese, s-a angajat pe un drum nou al cărui obiectiv fundamental este — aşa cum aţi subliniat şi dumneavoastră — să pună bazele unei societăţi mai drepte, din care să fie eliminată exploatarea omului de către om.

Ne bucură că programul de măsuri politice, economice şi sociale elaborat de guvernul dumneavoastră întruneşte adeziunea largă a poporului chilian. În România sînt bine cunoscute eforturile pe care le depun poporul şi guvernul chilian pentru realizarea acestui program şi doresc să vă asigur de întregul nostru sprijin şi solidaritate".

În continuare, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus:

„Poporul român, vital interesat în crearea unui climat de pace şi destindere internaţională, este angajat cu întreaga sa capacitate într-un amplu proces de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, capabilă să asigure progresul continuu şi prosperitatea întregii ţări.

România, stat socialist, situează în centrul politicii sale externe dezvoltarea continuă a relaţiilor cu ţările aparţinînd sistemului mondial socialist. În acelaşi timp, ea promovează cu consecvenţă o politică activă de extindere a relaţiilor cu toate ţările lumii, indiferent de orînduirea lor social-politică, pe baza respectării riguroase a principiilor suveranităţii şi independenţei naţionale, neamestecului în treburile interne, egalităţii în drepturi şi avantajului reciproc — principii care se bucură de o largă recunoaştere internaţională, afirmîndu-se ca singurele în măsură să chezăşuiască realizarea unui climat de colaborare fructuoasă între popoare, menţinerea şi consolidarea păcii".

„Ţările noastre — a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu — legate prin originea lor latină comună, prin afinităţi de limbă şi cultură, se întîlnesc astăzi în mod fericit pe tărîmul eforturilor pentru ridicarea bunăstării poporului, pentru intensificarea colaborării şi cooperării reciproc avantajoase.

Eforturile comune pentru punerea tot mai largă în valoare a unor posibilităţi concrete de cooperare economică şi tehnică între Republica Socialistă România şi Republica Chile, de intensificare a schimbului de valori materiale şi spirituale între ţările noastre, corespund intereselor ambelor popoare, păcii şi progresului în lume".

În încheiere, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus:

„Vă rog, domnule ambasador, să transmiteţi preşedintelui Republicii Chile, guvernului şi poporului chilian călduroase salutări din partea Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a guvernului şi poporului român şi a mea personal, împreună cu sentimentele noastre de prietenie frăţească şi urări de noi şi mari progrese pe linia înfăptuirii programului elaborat de guvernul Frontului Unităţii Populare.

Exprimîndu-mi convingerea că prezenţa dumneavoastră în România va contribui la întărirea bunelor relaţii existente între ţările noastre, la dezvoltarea prieteniei şi colaborării dintre poporul român şi poporul chilian, vă urez succes în întreaga activitate şi vă asigur că în îndeplinirea înaltei misiuni ce vi s-a încredinţat vă veţi bucura de întregul sprijin al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului român şi al meu personal".

După solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a avut o convorbire cu ambasadorul Julio Homero Luciano Ruiz de Loizaga, desfăşurată într-o atmosferă caldă, prietenească.

La ceremonia prezentării scrisorilor şi la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, şi Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. Au fost, de asemenea, prezenţi membri ai ambasadei Republicii Chile la Bucureşti.

MANIFESTĂRI CONSACRATE SEMICENTENARULUI PARTIDULUI

SESIUNI ŞTIINŢIFICE

LA INSTITUTUL DE FIZICĂ ATOMICĂ

Miercuri s-au încheiat lucrările sesiunii ştiinţifice festive a Institutului de fizică atomică, consacrată semicentenarului Partidului Comunist Român.

La festivitatea de închidere au luat parte Nicolae Agachi, ministrul industriei metalurgice, acad. Horia Hulubei, ministru consilier la Consiliul de Stat, membri ai conducerii Comitetului de stat pentru energia nucleară, ai altor ministere şi instituţii centrale.

Timp de trei zile, specialiştii institutului, alături de cercetători din unităţi cu care colaborează, au prezentat şi dezbătut peste 180 de comunicări originale şi referate de sinteză pe probleme din domeniul cercetării şi aplicaţiilor energiei nucleare.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanţii la sesiune au adoptat textul unei telegrame adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, în care se spune, printre altele:

Un eveniment de o deosebită importanţă pentru dezvoltarea Institutului de fizică atomică, evocat cu emoţie şi bucurie în cadrul sesiunii festive, l-a constituit vizita cu care aţi binevoit să ne onoraţi, mult stimate tovarăşe secretar general, în luna mai 1970. Cu acel prilej memorabil, am primit din partea dumneavoastră, preţioase indicaţii pentru programul de viitor, pentru legarea mai strînsă a cercetărilor noastre de nevoile stringente ale dezvoltării economice şi sociale a patriei.

Lucrările acestei sesiuni au atestat că indicaţiile dumneavoastră au fost concretizate atît în tematica cercetărilor din institutul nostru, cît şi în modul de valorificare a acestora. Avem totodată cinstea să vă raportăm că în sesiunea festivă colectivul de muncă al institutului a luat cunoştinţă cu mare satisfacţie că, în conformitate cu indicaţiile conducerii de partid, ale dumneavoastră personal, pe platforma Institutului de fizică atomică se va construi un complex care va cuprinde obiective de cercetare, producţie de aparatură şi radioizotopi, pregătire şi specializare a cadrelor, informare nucleară şi învăţămînt specific domeniilor fizicii şi celor conexe.

Institutul de fizică atomică îşi exprimă deosebita bucurie de a putea să contribuie la crearea acestor noi obiective şi îşi ia angajamentul să sprijine, prin toate mijloacele de care dispune, dezvoltarea lor rapidă.

Cercetătorii, inginerii, tehnicienii şi muncitorii, ceilalţi salariaţi din institut sînt hotărîţi să realizeze toţi indicatorii de plan, să elaboreze noi tehnici nucleare, să contribuie la aplicarea largă a acestora în economia naţională şi la industrializarea rapidă a energiei nucleare în ţara noastră.

(Agerpres)

LA ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE

La Academia de Studii Economice din Bucureşti, s-a desfăşurat, miercuri, sesiunea ştiinţifică a cadrelor didactice organizată în cinstea semicentenarului Partidului Comunist Român. Au participat cadre didactice, cercetători, studenţi.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. dr. doc. Marin Lupu, rectorul Academiei.

În cadrul sesiunii s-a abordat o tematică amplă, axată pe reliefarea caracterului ştiinţific al politicii partidului, a modului creator în care concepţia marxist-leninistă este aplicată în rezolvarea complexelor probleme economice şi sociale, specifice ţării noastre.

Au fost prezentate comunicări care au scos în evidenţă aspecte ale mişcării muncitoreşti din ţara noastră, ale luptei partidului pentru eliberarea socială şi naţională.

S-au dezbătut, de asemenea, un număr important de lucrări care au tratat probleme ale perfecţionării, organizării şi conducerii economiei, ale dezvoltării democraţiei şi înfloririi naţiunii socialiste, ale politicii interne şi externe, relevînd bogata activitate teoretică şi practică desfăşurată de partid în conducerea operei de edificare a societăţii socialiste.

Participanţii la sesiune au adresat o telegramă **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, în care se arată între altele:

„Conştienţi de rolul şi răspunderea ce ne revin ca dascăli, ne angajăm să nu precupeţim nici un efort pentru a da ţării cadre de economişti temeinic pregătiţi, capabili să rezolve cu competenţă şi devotament, la nivelul cerinţelor etapei pe care o străbatem, problemele tot mai complexe pe care le pune dezvoltarea impetuoasă a economiei noastre naţionale, răspunzînd astfel încrederii ce ni s-a arătat de a face educaţie tinerelor generaţii.

Folosim această ocazie pentru a vă mulţumi, tovarăşe Nicolae Ceauşescu, pentru indicaţiile şi recomandările deosebit de preţioase pe care ni le-aţi făcut la Consfătuirea de lucru ţinută la C.C. al P.C.R. la 16 septembrie 1970 şi vă asigurăm că vom depune toate eforturile pentru concretizarea lor în acţiunea de perfecţionare a învăţămîntului nostru".

(Agerpres)

LA INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA"

Institutul de istorie „Nicolae Iorga" şi Facultatea de istorie a Universităţii din Bucureşti au organizat, miercuri, în cinstea semicentenarului Partidului Comunist Român, o sesiune ştiinţifică.

Au participat membri ai conducerii celor două instituţii, cercetători, cadre didactice.

Comunicările susţinute au prezentat sintetic realizările obţinute în studierea istoriei mişcării revoluţionare din ţara noastră, a luptei poporului român, sub conducerea Partidului Comunist, pentru socialism. A fost evocat drumul glorios parcurs de Partidul Comunist Român, cea mai consecventă şi revoluţionară forţă din istoria ţării. În acest context, s-au evidenţiat amplele acţiuni iniţiate de P.C.R. pentru făurirea Frontului Patriotic Antifascist — organ de largă reprezentare democratică — strategia partidului în primii ani de după eliberare pentru desăvîrşirea revoluţiei burghezo-democratice şi trecerea la revoluţia socialistă.

Într-o atmosferă entuziastă, cei prezenţi au adresat o telegramă **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, în care se spune: Noi, participanţii la această sesiune omagială, ţinem să vă încredinţăm, tovarăşe secretar general, că vom depune eforturi neobosite pentru ridicarea calitativă a cercetării ştiinţifice, a ştiinţei istorice româneşti la nivelul marilor realizări ale poporului român, a cerinţelor pe care conducerea partidului, dumneavoastră personal, tovarăşe Nicolae Ceauşescu, le-aţi formulat pentru continua afirmare a ştiinţei româneşti pe cele mai înalte culmi ale ştiinţei şi culturii mondiale.

(Agerpres)

În cadrul manifestărilor închinate semicentenarului partidului, peste 3 000 de muncitori, docheri, navigatori şi alţi salariaţi din portul Constanţa s-au întîlnit cu tovarăşul Vasile Vîlcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului judeţean de partid, care le-a vorbit despre însemnătatea istorică a creării Partidului Comunist Român, despre trecutul de luptă al poporului nostru şi drumul glorios străbătut, sub conducerea partidului, în anii construcţiei socialiste.

★

Miercuri după-amiază, la Ploieşti, a avut loc o întîlnire a cadrelor didactice şi altor intelectuali din municipiu cu tovarăşul Ilie Cişu, prim-secretar al Comitetului judeţean Prahova al P.C.R., preşedintele consiliului popular judeţean. Au fost evocate, cu acest prilej, drumul străbătut de partid în cele cinci decenii de existenţă, lupta desfăşurată pentru apărarea intereselor vitale ale poporului, pentru eliberarea socială şi naţională, pentru făurirea unei Românii prospere, libere şi independente.

În încheierea manifestării, formaţiile muzical-coregrafice din judeţ, participante la cel de-al X-lea Concurs pe ţară, au prezentat un spectacol sub genericul „Poem partidului".

★

La Uniunea Compozitorilor a avut loc, miercuri, o şedinţă plenară consacrată împlinirii unei jumătăţi de veac de la crearea Partidului Comunist Român. Despre semnificaţia acestui eveniment au vorbit Ion Dumitrescu, preşedintele Uniunii Compozitorilor, şi muzicologul Vasile Tomescu, secretarul uniunii.

În continuare, participanţii la manifestare au audiat un program alcătuit din vechi cîntece muncitoreşti şi lucrări ale compozitorilor noştri dedicate partidului.

(Agerpres)

SOSIREA ÎN CAPITALĂ A SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN AUSTRALIA

La invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Român, miercuri a sosit în Capitală tovarăşul Laurie Aarons, secretar general al Partidului Comunist din Australia, care va face o vizită în ţara noastră.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost salutat de tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., şi Ştefan Andrei, prim-adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R.

Vizitele delegaţiei parlamentare canadiene

Miercuri dimineaţa, delegaţia parlamentară canadiană, condusă de preşedintele Camerei Comunelor, Lucien Lamoureux, care face o vizită în ţara noastră, a sosit la Suceava.

În călătoria lor, oaspeţii sînt însoţiţi de Ilie Murgulescu, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, şi Tudor Ionescu, membru în Comisia pentru politică externă a M.A.N.

În vechea capitală a Moldovei, membrii delegaţiei au fost salutaţi de Emil Bobu, preşedintele Consiliului popular al judeţului Suceava, şi Dumitru Ciobanu, vicepreşedinte al Consiliului popular judeţean, de deputaţi în Marea Adunare Naţională, deputaţi ai Consiliului popular judeţean, de alţi reprezentanţi ai organelor locale de stat.

Conferinţă de presă la ambasada R. P. Bulgaria

Ambasadorul Republicii Populare Bulgaria la Bucureşti, Spas Gospodov, a organizat miercuri, la sediul ambasadei, o conferinţă de presă consacrată apropiatului congres al Partidului Comunist Bulgar.

Ambasadorul Spas Gospodov a vorbit cu acest prilej despre succesele obţinute de oamenii muncii din Bulgaria în cinstea celui de-al X-lea Congres al P.C.B., despre programul de dezvoltare a Republicii Populare Bulgaria.

La conferinţa de presă au luat parte redactori-şefi ai presei centrale, radiodifuziunii şi televiziunii române, precum şi corespondenţi de presă străini şi ataşaţi de presă ai unor ambasade.

(Agerpres)

PLENARA CONSILIULUI OAMENILOR MUNCII DE NAŢIONALITATE MAGHIARĂ DIN JUDEŢUL CLUJ

CLUJ. (Corespondentul „Scînteii" **Al. Mureşan**). Miercuri după-amiază a avut loc plenara consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară din judeţul Cluj. În cadrul acesteia, prof. dr. docent Demeter Janos, preşedintele consiliului, a prezentat o informare cuprinzînd preocupările oamenilor muncii maghiari care trăiesc şi muncesc în acest judeţ, alături de oamenii muncii români şi de alte naţionalităţi, pentru sporirea avuţiei materiale şi spirituale, înflorirea continuă a patriei comune — România socialistă. Vorbitorul a spus între altele: „Ideile cuprinse în cuvîntarea secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la Plenara consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară din România, ilustrează grăitor principiile juste, politica marxist-leninistă profund democratică a partidului şi statului nostru în problema naţională, constituie un puternic imbold în activitatea de fiecare zi. Egalitatea în drepturi, consfinţită în Constituţie şi legile ţării, a tuturor cetăţenilor, indiferent de naţionalitate, este o realitate vie".

În cuvîntul lor, Balogh Edgár, redactor şef adjunct la revista „Korunk", Bisztrai Maria, directoarea Teatrului maghiar de stat, Dancsuli András, profesor la Universitatea „Babeş-Bolyai", scriitorii Nagy Istvan şi Letay Lajos, Roman Morar, secretar al comitetului judeţean de partid, şi alţii au subliniat posibilităţile largi, nelimitate de manifestare a vieţii materiale şi spirituale, asigurate tuturor fiilor patriei, sarcinile de viitor ale consiliului. Ei au exprimat gînduri de dragoste şi stimă, de sinceră recunoştinţă faţă de conducerea de partid şi de stat, faţă de secretarul general al partidului. Vorbitorii au făcut propuneri în vederea îmbunătăţirii activităţii consiliului.

Într-o atmosferă de mare entuziasm, participanţii la plenară au adoptat textul unei telegrame adresate **C.C. al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, în care se spune: „Considerăm ideile exprimate în cuvîntarea dumneavoastră, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, rostită la Plenara consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară din Republica Socialistă România, ca fiind expresia înaltei griji a partidului pentru crearea condiţiilor optime în cadrul cărora toţi cetăţenii, fără deosebire de naţionalitate, pot să-şi aducă întreaga lor contribuţie la făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate. În numele tuturor oamenilor muncii de naţionalitate maghiară din judeţul Cluj, asigurăm C.C. al P.C.R., pe dumneavoastră personal, stimate tovarăşe secretar general, că vom participa cu întreaga noastră putere de muncă şi capacitate creatoare la transpunerea în viaţă a politicii partidului nostru, a obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea, în strînsă frăţie şi unitate cu toţi oamenii muncii din patria noastră, de care ne leagă nu numai trecutul de luptă, dar şi marile realizări din anii luminoşi ai socialismului. Dorim din tot sufletul şi vom lupta ca patria noastră, Republica Socialistă România, să se ridice, în perioada actualului cincinal, pe noi culmi de civilizaţie şi cultură".

Numirea ambasadorului Republicii Socialiste România în Malayezia

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarăşul Marin Alexie, a fost numit în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Malayezia, cu reşedinţa la Djakarta.

Sosirea ambasadorului Republicii Peru

Miercuri după-amiază, a sosit în Capitală Mariano Pagador Puente, noul ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Peru în Republica Socialistă România.

Plecarea ambasadorului Republicii Democratice Congo

Miercuri, 14 aprilie 1971, a plecat definitiv din ţara noastră Theodor Kondo-Belan, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Democratice Congo în Republica Socialistă România.

Cronica zilei

Ministrul transporturilor, Ange Patasse, şi Auguste M'Bongo, ministrul lucrărilor publice din Republica Africa Centrală, care se află într-o vizită în ţara noastră, au avut, în cursul zilei de miercuri, întrevederi cu Florian Dănălache, ministrul transporturilor şi telecomunicaţiilor, cu Mihai Suder, ministrul industriei lemnului, şi cu Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior.

În cadrul acestor convorbiri, la care a luat parte şi Alberto Sato, ambasadorul Republicii Africa Centrală la Bucureşti, au fost abordate o serie de probleme referitoare la posibilităţile de colaborare şi cooperare economică dintre cele două ţări.

★

Timp de o săptămînă s-a aflat în ţara noastră o delegaţie a Ministerului Industriei din Republica Irak, condusă de Abbas Abdul Majeed, director general al Departamentului de planificare.

Membrii delegaţiei au avut întrevederi la ministere economice şi la întreprinderi româneşti de comerţ exterior şi au vizitat unităţi industriale din Bucureşti şi din ţară.

★

În Capitală, a sosit miercuri dimineaţa o delegaţie a Comisiei de stat a preţurilor din Republica Populară Polonă, condusă de preşedintele comisiei, Piotr Karpiuk, care la invitaţia Comitetului de stat pentru preţuri va face o vizită de schimb de experienţă în ţara noastră.

La sosire, în Gara de Nord, delegaţia a fost întîmpinată de Gheorghe Gaston Marin, preşedintele Comitetului de stat pentru preţuri, de reprezentanţi ai ambasadei R. P. Polone la Bucureşti şi de alte persoane oficiale.

★

Ansamblul artistic al armatei populare coreene întreprinde un turneu în ţara noastră. Timp de trei săptămîni, artiştii coreeni vor prezenta spectacole muzical-coregrafice în Bucureşti, Braşov, Cluj, Iaşi şi Piteşti. Primul spectacol este programat la 15 aprilie, pe scena Operei Române din Capitală.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspeţii au fost întîmpinaţi de general-maior Constantin Opriţă, secretar adjunct al Consiliului politic superior al Ministerului Forţelor Armate, reprezentanţi ai Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, precum şi de membrii Ansamblului artistic „Doina" al armatei.

Au fost de faţă Kang Iăng Săo, ambasadorul R. P. D. Coreene la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

★

O delegaţie a municipalităţii din Nanterre, condusă de Raymond Barbet, primarul oraşului, a făcut o vizită în ţara noastră, la invitaţia Consiliului popular al municipiului Craiova, cu care oraşul Nanterre este înfrăţit.

★

După 15 000 de km străbătuţi de la Dakar la Mombasa, prin inima continentului negru, temerarii exploratori români s-au înapoiat în ţară.

La bordul unor maşini de fabricaţie românească, membrii expediţiei transafricane au îndeplinit cu succes un amplu program de cercetări biologice şi de testări tehnice

(Agerpres)

(Urmare din pag. I)

nării, pregătind patul de piatră în care aveau să se înfigă rădăcinile de beton; şi mai înainte a fost ziua de **6 septembrie 1969**, cînd s-au terminat, cu o lună înainte de termen, operaţiile de închidere a incintei în spaţiul căreia avea să se înalţe colosul; iar înainte de această zi a fost ziua de **13 august 1969**, marcînd încheierea primei etape de zăgăzuire a Dunării, strămutarea fluviului pe noua albie, desenată şi creată de om.

Iar mai înainte de această zi au lucrat colective de oameni de ştiinţă, geologi, chimişti, fizicieni, topografi, cercetători ai diferitelor ştiinţe, elaborînd prospecte, planuri şi scheme, sistema de traducere practică a proiectelor, supunînd analizelor de laborator fiecare centimetru pătrat al acestei zone.

Dar mai înainte de toate acestea — la fundamentul întregului edificiu — au fost planurile concepute de partid, elaborarea ştiinţifică a soluţiilor electrificării ţării, operă care şi-a durat, aici, la Porţile de Fier, cel mai impunător monument al său. Cu ani în urmă, cînd un comunicat laconic de presă anunţa proiectul zăgăzuirii marelui fluviu al continentului, multora dintre noi acest proiect li s-a părut, poate, atunci, tot atît de îndepărtat ca şi un vis. Visul înseamnă însă, la noi — sub lumina planurilor de partid — obiective concrete, sarcini cu termene exacte.

La numai un an, trei luni şi cîteva zile de la turnarea primului metru cub de beton, marele baraj deversor de pe Dunăre a devenit o realitate. S-au creat, în felul acesta, condiţiile unui înalt şi pasionat angajament, urmărit cu stricteţe, de faţă, faimoasele „stavile" ale cimpurilor deversoare (stavile lungi de 25 metri şi avînd o înălţime de 14 metri), a fost instalată doar de cîteva luni. În prezent, ea glisează deja la nivelul viitoarei şosele care va traversa coama barajului şi de pe care, în amieze de primăvară, ca acum, vom admira panorama lacului de acumulare.

Stăm de vorbă, în turnul ecluzei, cu inginerul Gh. Sălăjan, şeful construcţiei barajului de la primele sale începuturi. L-am cunoscut acum două decenii (da, sînt exact 20 de ani de atunci!) ca tînăr inginer, la Bicaz. L-am revăzut apoi la Argeş, iar aici, la Porţile de Fier, o dată cu primul lot de constructori. E acum cărunt, dar limpezimea, ochilor ca şi a gesturilor, îl denunţă acelaşi, egal cu sine, insensibil parcă la eroziunile timpului şi ale vieţii aspre de şantier. Ceea ce s-a schimbat este ritmul, ritmurile în care şi cu care lucrează.

Graţie soluţiilor propuse de specialişti, multe din ele originale, cu valoare de unicat în arta construcţiei, graţie tehnologiilor de lucru moderne şi pasionii constructorilor, **s-a ajuns ca, în cursul anului 1970, să se poată turna într-o singură lună o cantitate de beton echivalentă cu cea realizată, la început, în nu mai puţin de trei luni.**

Oamenii barajului... Despre cine să vorbeşti mai întîi? Ieri, la Porţile de Fier, s-a împlinit un an de la inaugurarea **Şantierului naţional al tineretului**, şi acest eveniment a căpătat dimensiuni de poem şi metaforă cînd organizaţiei de tineret a şantierului i s-a decernat Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. pentru merite deosebite în muncă.

Sînt aici, pe şantierul barajului, ca pretutindeni, oameni de toate generaţiile, de toate vîrstele. Sînt aici vechi constructori cu şcoala Bicazului şi a Argeşului, foşti brigadieri la Salva-Vişeu şi Bumbeşti-Livezeni, echipe întregi constituite în timp ca nişte familii, dar veşnic pe drumuri, deplasîndu-se de la o zare la alta a ţării, pe nevăzutele drumuri şi fire care înseamnă, pe harta patriei, liniile noii noastre civilizaţii a energiei. Reprezentanţii a **peste 30 de profesii** şi-au dat întîlnire, în timp, pe acest şantier: scafandri care au executat, mulţi dintre ei, pînă la 5 000 de coboriri sub apele Dunării, la adîncimi variind între 8 şi 18 metri; betonişti şi fierari betonişti de înaltă calificare, organizaţi în brigăzi complexe, cei pe braţele cărora s-a sprijinit întreaga construcţie; meşteri fabricanţi de betoane; şoferi de „Belaz"-uri şi „Tatre", autori ai unor curse drăceşti, mecanici, lăcătuşi, sudori, specialişti ai instalaţiilor hiper-precise, ai aparatelor de măsură şi control introduse în corpul barajului. **Peste 2 000 de tineri s-au calificat, în aceşti ani, pe şantierul barajului şi al centralei electrice.** Despre cine să vorbeşti mai întîi?

Coborît din turnul de comandă, stau de vorbă cu cîţiva oameni. Unul din ei este maistrul Ion Coste, autorul primei „puşcări" sub albia Dunării, în dimineaţa zilei de 12 octombrie 1969. Şi-a început cariera pe primele şantiere naţionale de tineret, deschise în 1948, iar aici, pe Dunăre, a „puşcat", cu echipa lui, milioane de metri cubi de pămînt şi de stîncă, ca să facă loc acelor uriaşe şi stranii figuri de piatră denumite „stabilopozi", acelor gigantice structuri suprarealiste, operă a geniului tehnic, menite să „fixeze" apele Dunării într-o zbatere prizonieră, lentă şi dirijată.

Am coborît în interiorul colosului de beton, de la centrala electrică, trecînd pe lîngă turbina nr. 1, 200 de trepte sub pămînt, ca să ajung la sorburile pompelor de avarii. De aici se deschid galeriile care intră, ca într-o mină, în corpul barajului. Pornim pe una din aceste galerii. Pereţii poroşi, uscaţi ca nişte hîrtii, absorb zgomotul paşilor asemenea unui vid. Undeva, în fund, flăcările unui aparat de sudură decupează siluete incerte, ca într-un fantastic decor de teatru. Acolo se lucrează la instalarea aparatelor de măsură şi control care vor înregistra, în fiecare fracţiune de secundă, comportarea acestui uriaş „munte viu", reglîndu-i circulaţia, respiraţia, întregul complex de infinitezimale „mişcări" străfunde, în lunile, anii, deceniile în care va da, fără pauză, piept cu pieptul de apă al Dunării.

La străpungerea acestor galerii a lucrat, mi se spune, o promoţie de tineri constructori care şi-a încheiat, recent, primul an de producţie. Imaginile se înlănţuie. Mă gîndesc la Ion Coste, mă gîndesc la tinerii care au construit galeriile, iar trăsura de unire care se stabileşte între cei de la suprafaţă şi cei de jos, între generaţia lui Salva-Vişeu şi ultimii veniţi, defineşte, practic, un unic portret, o fizionomie unică de constructor, urmărită în creşterile ei succesive. Şi peste toate — răsărită din mîinile tuturor — se boltşte marea construcţie, una dintre cele mai frumoase ale Europei şi ale lumii, monument al epocii pe care o făurim, sinteză a puterii omului socialist.

Un monument al „civilizaţiei energiei"

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

FOTBAL

Selecţionata divizionară a Ungariei — U.T.A. 3-1 (2-1)

ARAD (corespondentul „Scînteii", Gabriel Goia). — De fapt, în partida amicală desfăşurată ieri la Arad s-au întîlnit echipa cu Albert, Zambo, Bene etc. din formaţia de fotbal a Ungariei cu campioana ţării noastre. Deşi lipsiţi de aportul lui Popovici şi Fl. Dumitrescu, chemaţi în lot, dar cu Domide în formaţie, arădenii au pornit puternic la atac. Şi după cîteva ocazii ratate, Broşovschi înscrie în minutul 19 în poarta oaspeţilor. Încet, încet, aceştia remontează şi în minutul 23 Kocis semnează un gol, şutînd în poarta textiliştilor, direct din corner. Chiar în ultimul minut al primei reprize, Cosma majorează scorul la 2—1. În repriza a doua, oaspeţii îşi impun clasa, marcînd din nou în minutul 58, prin Fazekas. Deşi învinşi, arădenii au prestat un joc frumos, pe măsura prestigiosului partener. A fost un meci plăcut, presărat cu multe faze spectaculoase, care a satisfăcut pe deplin pe cei prezenţi pe stadionul din Arad.

★

IERI, LA BELGRAD, în semifinalele Cupei campionilor europeni la fotbal, echipa iugoslavă STEAUA ROŞIE a întrecut cu scorul de 4—1 (2—0) formaţia PANATHINAIKOS ATENA.

viaţa internaţională

Pe fronturile de luptă din Indochina

LAOS

XIENG QUANG 14 (Agerpres). — Un comunicat difuzat de agenţia de presă Khaosan Pathet Lao informează că în cursul primelor trei luni ale acestui an, **patrioţii laoţieni au scos din luptă aproximativ 22 400 de soldaţi şi ofiţeri din rindul forţelor agresoare.** În aceeaşi perioadă — menţionează comunicatul — **forţele armate populare de eliberare laoţiene au doborît sau distrus la sol peste 560 de avioane şi elicopţere americane.**

CAMBODGIA

SAIGON 14 (Agerpres). — Comandamentul american de la Saigon a anunţat marţi că lupte puternice se desfăşoară în regiunile răsăritene ale Cambodgiei. Trupele sud-vietnameze dislocate în această ţară au încercat să cucerească o poziţie deţinută de patrioţi pe drumul naţional cambodgian nr. 7. Ele au inregistrat in această luptă pierderi care se ridică la peste 40 de morţi şi răniţi.

VIETNAMUL DE SUD

SAIGON 14 (Agerpres). — Aviaţia americană a continuat să bombardeze intens regiunea din jurul bazei militare nr. 6, situată pe teritoriul sud-vietnamez.

După cum s-a anunţat, **această bază este asediată, de la 1 aprilie, de unităţi ale Frontului naţional de eliberare.** Pentru prima oară de la începerea războiului din Indochina, anunţă agenţia France Presse, Statele Unite au folosit un nou tip de „bombe uriaşe", cîntărind fiecare 7 tone şi considerate a fi cele mai puternice din arsenalul nenuclear american.

DINEU OFERIT DE NORODOM SIANUK CU PRILEJUL ANULUI NOU CAMBODGIAN

PEKIN 14 (Agerpres). — Norodom Sianuk, seful statului cambodgian, preşedintele Frontului Naţional Unit, a oferit un dineu cu prilejul Anului nou cambodgian.

Au luat parte Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Huan Iun-şen, şeful Statului Major General al Armatei Populare Chineze de Eliberare, Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat, U Fa-sien, locţiitor al şefului statului major, Go Mo-jo, vicepreşedinte al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanţilor Populari din întreaga Chină, şi alte persoane oficiale.

Premierul Ciu En-lai a transmis poporului khmer calde felicitări şi a reafirmat hotărîrea poporului chinez de a sprijini popoarele din cele trei ţări ale Indochinei în lupta lor împotriva agresorilor, îndeplinindu-şi astfel o datorie internaţionalistă.

ORIENTUL APROPIAT

● SUDANUL SPRIJINĂ POZIŢIA R.A.U. ● DECLARAŢIILE PREMIERULUI IORDANIAN ● YASSER ARAFAT LA CAIRO

LONDRA 14 (Agerpres). — Ministrul de externe al Sudanului, Faruk Abu Eissa, a declarat, la o conferinţă de presă, desfăşurată la Londra, că Sudanul îşi exprimă „întregul sprijin faţă de poziţia preşedintelui R.A.U., Anwar Sadat, în legătură cu realizarea unui acord în Orientul Apropiat". El a evidenţiat eforturile depuse de R.A.U. pentru o soluţionare paşnică a crizei din Orientul Apropiat, calificîndu-le drept realiste.

„Declanşarea unui nou război în Orientul Apropiat, a spus Abu Eissa, ar putea provoca un conflict internaţional, dar noi dorim să evităm o asemenea eventualitate".

★

AMMAN 14 (Agerpres). — Primul ministru al Iordaniei, Wasfi Tall, a făcut marţi seara o declaraţie radiodifuzată în care a apreciat că hotărîrea Comitetului Central al organizaţiei pentru eliberarea Palestinei de a retrage armele grele şi fedainii înarmaţi din Amman „constituie o măsură pozitivă în vederea normalizării relaţiilor iordaniano-palestinene". Wasfi Tall a subliniat că această retragere creează bazele unei cooperări reale între cele două armate, punîndu-se capăt unor acţiuni care urmăreau cultivarea disensiunilor dintre cele două părţi. Ca răspuns la invitaţia mişcării palestinene, a spus Wasfi Tall, guvernul de la Amman va sista în următoarele zile operaţiunile de percheziţionare organizate în capitala ţării pentru descoperirea de arme şi muniţii, iar trupele folosite în cursul acestor misiuni vor fi retrase din oraş. De asemenea, Wasfi Tall a declarat că evoluţia pozitivă a relaţiilor dintre oficialităţile iordaniene şi mişcarea palestineană va determina anularea tuturor măsurilor extraordinare adoptate de către autorităţi. „În momentul de faţă, a spus Wasfi Tall, a fost creat climatul necesar pentru ca organismul recent creat — comitetul iordaniano-siriano-palestinean — să-şi înceapă activitatea în vederea restabilirii depline a calmului în Iordania".

★

CAIRO 14 (Agerpres). — Yasser Arafat, liderul rezistenţei palestiniene, a sosit marţi seara la Cairo. El va asista la unele şedinţe ale conferinţei cvadripartite la nivel înalt, ale cărei lucrări au început în capitala R.A.U. la 13 aprilie.

RELAŢIILE DIN CADRUL O. S. A. LA CEASUL CONFRUNTĂRILOR

CORESPONDENŢA DIN SANTIAGO DE CHILE DE LA V. OROS

La San Jose (Costa Rica) au început lucrările Adunării Generale Interamericane, care înlocuieşte conferinţa interamericană ca organ suprem al O.S.A. (Organizaţia Statelor Americane). Participă miniştrii de externe ai ţărilor membre, iar pentru şedinţa de deschidere s-a anunţat prezenţa secretarului general al O.N.U., U Thant, şi a secretarului general al O.S.A., Galo Plaza. Se pare că unele ţări, între care Brazilia, nu vor fi reprezentate la nivelul miniştrilor de externe, această atitudine fiind interpretată ca o urmare a divergenţelor acute survenite în cursul ultimei reuniuni de la Washington în problema controversată a răpirilor de diplomaţi în America Latină.

Lucrările actualei reuniuni vor dura zece zile, avînd pe agendă o largă gamă de probleme politice, economice, sociale, juridice, culturale, ştiinţifice şi administrative. Participanţii vor analiza activitatea O.S.A. în ultimii cinci ani şi vor încerca să răspundă la o serie de probleme cu care sînt confruntate ţările membre. Una din temele care au suscitat vii comentarii în presă se referă la revizuirea cheltuielilor militare, propunere făcută de Columbia şi susţinută de Costa Rica, în calitate de coautor. Deşi această chestiune nu figurează pe agenda oficială, se apreciază că miniştrii de externe vor vota pentru includerea ei în tematica reuniunii. Se prevede că, în afara ordinii de zi, miniştrii vor aborda totodată criza apărută în sinul Pieţei comune din America Centrală, ca urmare a conflictului dintre Honduras şi Salvador, precum şi a încordării actuale dintre Statele Unite şi Ecuador în problema peşcuitului. De asemenea, se aşteaptă să fie adusă în discuţie şi problema refuzului celor două sute patruzeci de companii nord-americane care operează în ţările „grupului andin" (Columbia, Chile, Peru, Ecuador şi Bolivia) de a mai face investiţii în această zonă. Gestul monopolurilor din S.U.A. constituie o formă vădită de presiune, determinată de adoptarea de către „cei cinci" în decembrie trecut a „statutului asupra investiţiilor străine", care obligă companiile străine să cedeze progresiv acţiunile lor, într-o proporţie de 51 la sută, întreprinzătorilor autohtoni sau Corporaţiei andine de dezvoltare. Aşa cum declara recent ministrul columbian al dezvoltării, Jorge Valencia, măsura luată de „grupul andin" este o urmare a faptului că investiţiile străine aduc profituri însemnate monopolurilor internaţionale, fără a contribui la progresul economic al ţărilor în care sînt efectuate.

Aici, pe continentul american, suscită mare interes poziţia pe care o va adopta Chile în cadrul reuniunii O.S.A. În această privinţă, înainte de a pleca spre San Jose, ministrul de externe chilian, Clodomiro Almeyda, a făcut în faţa ziariştilor o scurtă analiză a O.S.A., din care se desprind importante precizări principiale. **„Noi considerăm că O.S.A. a făcut şi face parte din dispozitivul de dominaţie al S.U.A. asupra Americii Latine** — a declarat Almeyda. **Într-o măsură, O.S.A. reprezintă instituţionalizarea relaţiilor de dependenţă dintre Nord şi Sud. Ea s-a născut în epoca cînd S.U.A. incepeau să-şi extindă dominaţia politică şi economică asupra continentului.** Şi această instituţie, uniunea panamericană, cum se numea la mijlocul secolului trecut, **a căpătat o formă tot mai definită pe măsură ce se accentua procesul de dependenţă pe continent, culminînd cu anii „războiului rece", cînd S.U.A. au deţinut într-un grad maxim controlul direct asupra continentului".** În continuare, Almeyda s-a referit la diversele circumstanţe care au făcut ca O.S.A. să fie calificată drept **„ministerul coloniilor al Statelor Unite"**, amintind poziţia de docilitate a O.S.A. în cazul invaziei contra Guatemalei, apoi, mai tîrziu, faţă de invazia în Republica Dominicană, precum şi o serie de alte cazuri de încălcare a independenţei ţărilor membre ale O.S.A. Toate acestea şi mai ales ecoul produs pe continent de revoluţia cubaneză au făcut ca organismul O.S.A. să sufere o intensă deteriorare. Insistînd asupra acestui aspect, ministrul chilian a subliniat că „deteriorarea a ajuns la un asemenea grad, încît alte entităţi, născute în afara O.S.A., dar care reflectă mult mai mult decît ea natura relaţiilor actuale interamericane, cum este C.E.C.L.A. (Comisia economică de coordonare latino-americană), Comitetul de negociere (C.E.C.O.N.), Asociaţia Latino-Americană a Comerţului Liber (A.L.A.L.C.) şi Pactul Andin, au început să o substituie şi să îndeplinească un rol de care O.S.A. a fost incapabilă".

Plecînd de la aceste considerente, Chile apreciază — la fel ca numeroase şi largi cercuri progresiste din America Latină — că O.S.A. ca atare este un organism anacronic, care nu mai are raţiuni de a mai exista. Sau el se va transforma, sau va fi absorbit de alte organisme. Ministrul de externe Almeyda a subliniat că pleacă la reuniune pentru a o folosi ca tribună de clarificare şi de denunţare a rolului pe care îl are O.S.A. în relaţiile interamericane, ca o tribună pentru o reformulare a acestor relaţii.

În contextul general al mişcărilor sociale, al suflului innoitor care se face resimţit tot mai puternic pe continentul latino-american, actuala reuniune prezintă un incontestabil interes. Rămîne de văzut în ce măsură lucrările şi concluziile ei vor reflecta noile curente din viaţa social-politică a continentului, aspiraţiile popoarelor latino-americane către deplină libertate şi independenţă politică şi economică, către relaţii intercontinentale bazate pe principiile egalităţii.

CARACAS

LUCRĂRILE UNIUNII INTERPARLAMENTARE MONDIALE

CARACAS 14 (Agerpres). — Marţi, s-a deschis sesiunea de primăvară a conferinţei Uniunii interparlamentare mondiale, la care participă 500 de parlamentari din peste 50 de ţări ale lumii. Din ţara noastră participă o delegaţie compusă din Mihail Levente, preşedintele Grupului român al Uniunii interparlamentare, Tudor Drăganu, vicepreşedinte, şi Mircea Anghelescu, membru în comitetul de conducere.

Sesiunea a fost deschisă de preşedintele Venezuelei, Rafael Caldera, care s-a referit, în discursul său, între altele, la problema relaţiilor dintre ţările dezvoltate şi cele în curs de dezvoltare. În context, Caldera a relevat că decalajul dintre aceste ţări continuă să se adîncească.

El a evocat apoi recentul acord asupra sporirii preţului petrolului de către ţările exportatoare, membre ale O.P.E.C., subliniind că acesta constituie „un exemplu de justiţie internaţională, fruct al cooperării între ţările în curs de dezvoltare".

Dezbaterile sesiunii continuă.

PREŞEDINTELE I. B. TITO DESPRE UNELE PROBLEME ACTUALE ALE DEZVOLTĂRII SOCIALISTE A IUGOSLAVIEI

BELGRAD 14 (Agerpres). — Agenţia Taniug informează că preşedintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, care se află într-o vizită de cîteva zile în provincia autonomă Kosovo, a avut întîlniri şi convorbiri cu reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, cu reprezentanţi ai vieţii economice, ai minerilor din bazinul carbonifer „Trepcea", a luat parte la mitinguri organizate în cinstea sa la Priştina şi Gnilane. În cuvîntările rostite cu acest prilej, preşedintele Tito a relevat succesele obţinute pe plan economic, îndeosebi în privinţa exploatării bogăţiilor naturale. Arătînd că rezultatele dobîndite de colectivele de muncă din această provincie sînt remarcabile, preşedintele Tito a arătat, totodată, o serie de neajunsuri. Vorbitorul a spus că ridicarea nivelului de trai şi, în general, a nivelului dezvoltării economice a acestei provincii, una dintre cele mai slab dezvoltate din Iugoslavia, trebuie să constituie o preocupare permanentă atît pentru organele locale, cît şi pentru cele de la nivelul republicii şi federaţiei.

Preşedintele Tito a subliniat că scopul vizitei sale este de a cunoaşte adevărata situaţie, de a se informa asupra greutăţilor pe care le întîmpină această provincie pe plan economic, de a cunoaşte cum trăiesc muncitorii şi dacă există nemulţumiri. „Una este — a spus vorbitorul — să cunoşti lucrurile din hîrtii şi alta să auzi şi să vezi direct cum trăiesc oamenii, cum creează, ce fel de probleme au şi ce dificultăţi întîmpină".

În cuvîntările rostite, preşedintele Tito a abordat, de asemenea, problema menţinerii şi întăririi unităţii şi frăţiei dintre popoarele şi naţionalităţile din Iugoslavia. „În momentul de faţă, a spus el, cel mai important lucru din ţara noastră este de a păstra cuceririle pentru care am luptat, adică frăţia şi unitatea popoarelor noastre. În frăţie şi unitate se află garanţia succeselor noastre în construirea socialismului şi apoi a comunismului". În etapa actuală de dezvoltare, a spus vorbitorul, trecem la modificări în Constituţie. Adoptăm noi amendamente în care clasa muncitoare capătă locul ce trebuie să-i revină. Pot să vă spun că modificările şi amendamentele la Constituţie nu vor scinda popoarele noastre. Dimpotrivă, ele vor consolida comunitatea noastră multinaţională.

Relevînd că problema instaurării egalităţii în drepturi pe plan economic are o importanţă deosebită, preşedintele Tito a spus: „Cine altul ar putea soluţiona aceste probleme în afară de noi, comuniştii? Noi sîntem forţa care poate soluţiona asemenea probleme. Comuniştii reprezintă călăuza dezvoltării noastre socialiste, călăuza noastră ideologică. Uniunea Comuniştilor este forţa principală care asigură calea justă în construirea socialismului. De aceea, comuniştii trebuie să fie uniţi. Dacă dorim să avem o unitate a popoarelor noastre, trebuie să existe unitatea Uniunii Comuniştilor. Linia Uniunii Comuniştilor este unică, indiferent de republică".

WASHINGTON

Adoptarea unor măsuri în domeniul relaţiilor turistice şi comerciale între S. U. A. şi R. P. Chineză

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Într-o declaraţie publicată miercuri la Washington, preşedintele Richard Nixon a anunţat cîteva măsuri adoptate de guvernul american în domeniul relaţiilor turistice şi comerciale între S.U.A. şi R. P. Chineză.

Printre aceste măsuri se numără ridicarea interdicţiei impuse companiilor petroliere americane de a furniza combustibil navelor sau avioanelor care se îndreaptă către sau vin dinspre R. P. Chineză (cu excepţia celor care au avut sau au ca destinaţie R. D. Vietnam, R. P. D. Coreeană sau Cuba), permisiunea acordată navelor şi avioanelor americane de a transporta mărfuri din R. P. Chineză între localităţi nechineze, autorizarea navelor care aparţin S.U.A. şi care arborează paviloane străine de a ancora în porturile R. P. Chineze. Se prevede, de asemenea, o relaxare a controlului valutar asupra dolarilor în relaţiile comerciale cu R. P. Chineză. Preşedintele a cerut organelor de specialitate, să pregătească o listă a mărfurilor nestrategice ce ar putea fi exportate direct în R. P. Chineză. După examinarea şi aprobarea acestei liste, şeful Casei Albe ar urma să autorizeze şi importul direct al unor mărfuri din această ţară în S.U.A. Totodată, preşedintele Nixon a făcut cunoscută intenţia Administraţiei de a elibera vize de intrare în S.U.A. unor vizitatori sau grupuri de vizitatori din R. P. Chineză. El a declarat că, după aplicarea acestor măsuri şi examinarea rezultatelor lor, va studia „ce măsuri suplimentare ar putea fi luate".

Secretarul de presă al Casei Albe, Ronald Ziegler, a precizat că măsurile anunţate de preşedinte au fost adoptate după o reexaminare a relaţiilor dintre S.U.A. şi R. P. Chineză, începută în luna decembrie a anului trecut.

Plenara C. C. al P. C. Italian

ROMA 14 — (Agerpres). Miercuri după-amiază, au început la Roma lucrările Plenarei C.C. al Partidului Comunist Italian. Pe ordinea de zi figurează un raport al lui Carlo Galluzzi, membru al Direcţiunii P.C.I., pe tema „Pentru o cotitură spre stînga în politica italiană, pentru o nouă avansare a P.C.I. cu prilejul alegerilor regionale din Sicilia, din luna iunie", precum şi raportul „Activitatea comuniştilor în vederea dezvoltării luptei şi a unităţii tineretului, după Congresul al XIX-lea al Federaţiei Tineretului Comunist Italian", pe care îl prezintă Fernando di Giulio, membru al Direcţiunii partidului.

ÎN LEGĂTURĂ CU ATACUL TERORIST ÎMPOTRIVA AMBASADEI IUGOSLAVE DE LA STOCKHOLM

BELGRAD 14 (Agerpres). — Întrunite în şedinţă comună, Prezidiul şi Comitetul Executiv ale Conferinţei federale a Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din Iugoslavia au ascultat o informare a locţiitorului secretarului de stat pentru afacerile externe, Anton Vratuşa, privind demersurile întreprinse de guvernul şi Secretariatul de Stat ale Iugoslaviei pe lîngă autorităţile competente suedeze în legătură cu recentul atac al unor elemente teroriste ustaşe împotriva Ambasadei iugoslave de la Stockholm, transmite agenţia Taniug. Condamnînd acest atac, Prezidiul şi Comitetul Executiv atrag atenţia asupra răspunderii ce revine autorităţilor suedeze în această privinţă. Totodată, se atrage atenţia Partidului Social-Democrat din Suedia că tolerarea activităţii teroriste antiiugoslave nu este conformă dorinţei declarate a acestui partid de a acţiona în direcţia promovării colaborării şi prieteniei între cele două partide, între cele două popoare şi ţări.

Deschiderea Tîrgului de la Milano

ROMA 14. — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite: La 14 aprilie, s-a deschis, într-un cadru festiv, cea de-a 49-a ediţie a Tîrgului internaţional de la Milano, la care participă 72 de ţări. Inaugurarea a avut loc în prezenţa preşedintelui Republicii Italiene, Giuseppe Saragat, şi a altor oficialităţi, precum şi a şefilor misiunilor diplomatice ale ţărilor participante, între care Iacob Ionaşcu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Roma. A fost de faţă, de asemenea, ing. Traian Ispas, ministrul român al industriei materialelor de construcţii.

În cuvîntul său, preşedintele Saragat a arătat că Tîrgul de la Milano este nu numai un punct de întîlnire pe planul realizărilor economice între statele lumii, ci şi o dovadă a eforturilor pe care le face Italia în domeniul producţiei.

Şeful statului italian a vizitat apoi expoziţia. *Oprindu-se la unul din standurile ţării noastre, preşedintele Saragat, care a apreciat exponatele prezentate, a spus: „România se afirmă încă o dată ca o dezvoltată ţară industrială".*

Republica Socialistă România, care participă cu regularitate la această importantă manifestare economică, dispune în acest an de cinci pavilioane unde, pe o suprafaţă de aproape 500 metri patraţi, sînt expuse o serie de produse ale industriei constructoare de maşini, ale industriei chimice şi petrochimice, aparatură radio şi de televiziune, tuburi fluorescente, coloranţi, vopsele, produse farmaceutice, de artizanat şi ale industriei locale.

Sesiunea Adunării Populare Supreme a R. P. D. Coreene

PHENIAN 14 (Agerpres). — Lucrările celei de-a cincea sesiuni a Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, a celei de-a patra legislaturi, au continuat la Phenian cu dezbaterile pe marginea primului punct al ordinii de zi — „Situaţia internaţională actuală şi lupta pentru unificarea independentă a patriei", anunţă agenţia A.C.T.C.

După luările de cuvînt ale unor deputaţi, sesiunea a adoptat, în unanimitate, „Apelul către conaţionalii, fraţii, surorile şi personalităţile din partidele politice şi organizaţiile publice din Coreea de sud". Apelul, subliniază A.C.T.C., adresează o chemare fierbinte „tuturor forţelor patriotice din Coreea de nord şi de sud de a se uni strîns fără întîrziere, de a forma la scara întregii naţiuni un front comun împotriva imperialiştilor americani şi japonezi, împotriva lui Pak Cijan Hi şi de a se ridica la lupta comună pentru a evita primejdia războiului şi a pune capăt tragediei scindării ţării, pentru a înfăptui unificarea independentă şi paşnică a patriei".

A fost, de asemenea, adoptată în unanimitate o declaraţie a Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene privind situaţia din Indochina. Declaraţia condamnă extinderea de către S.U.A. a războiului de agresiune din Indochina, arătînd că aceasta constituie o încălcare a independenţei, suveranităţii şi integrităţii teritoriale a popoarelor din această regiune. Adunarea Populară Supremă a R.P.D. Coreene declară solemn că „este gata să acorde şi pe viitor sprijin şi ajutor popoarelor Indochinei în lupta lor pentru salvarea naţională, împotriva inamicului comun — agresorii imperialişti din S.U.A.".

Adunarea Populară Supremă a R.P.D. Coreene a trecut la cel de-al doilea punct al ordinii de zi — Îndeplinirea bugetului de stat pe anul 1970 şi adoptarea bugetului pe anul 1971. Raportul la acest punct a fost prezentat de Toi Yun Su, ministrul de finanţe, relatează agenţia A.C.T.C.

Deputatul Kim Rak Hui, membru al Comisiei bugetare a Adunării Populare Supreme, a prezentat apoi un raport asupra rezultatelor examinării de către comisie a îndeplinirii bugetului de stat pe anul trecut, precum şi a bugetului de stat pentru anul în curs. Raportorul a subliniat că bugetul pe anul 1970 a prevăzut suficiente fonduri pentru desfăşurarea construcţiei economice socialiste şi creşterea nivelului de trai al poporului; au fost depuse, totodată, eforturi susţinute pentru asigurarea capacităţii de autoapărare a ţării, precum şi pentru realizarea unor importante rezerve financiare. În raport s-a mai arătat că bugetul pe 1970 a asigurat fondurile necesare industrializării socialiste a ţării, corespunzător sarcinilor trasate de cel de-al IV-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea.

Bugetul pentru anul în curs, a arătat în continuare raportorul, a fost astfel întocmit încît să asigure fondurile necesare îndeplinirii sarcinilor planului şesenal şi să consolideze baza tehnică şi materială a socialismului, să ridice şi mai mult nivelul de trai al poporului, să asigure forţa de apărare a ţării, să consolideze succesele obţinute în industrializarea socialistă, să promoveze revoluţia tehnică şi să sporească considerabil producţia, în conformitate cu sarcinile stabilite în raportul tovarăşului Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, la cel de-al V-lea Congres al partidului.

La Seul au loc puternice manifestaţii ale studenţilor sud-coreeni, în semn de protest împotriva politicii antipopulare a regimului reacţionar al lui Pak Cijan Hi. Manifestanţii condamnă regimul de la Seul pentru faptul că a suprimat drepturile şi libertăţile elementare ale cetăţenilor. El protestează, de asemenea, împotriva recrutărilor forţate la care recurge administraţia Pak Cijan Hi, pentru a trimite în Vietnamul de sud efective militare, care luptă alături de trupele americano-saigoneze. În fotografie: în timpul unei ciocniri violente care a avut loc la Seul, între poliţie şi manifestanţi

H. BOUMEDIENE:

Exploatarea petrolului algerian — exclusiv sub controlul statului

ALGER 14 — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: Luînd cuvîntul la o reuniune a reprezentanţilor lucrătorilor din sectorul agricol de stat, preşedintele Consiliului Revoluţiei al Algeriei, Houari Boumediene, a făcut o serie de precizări în legătură cu noul cod petrolier adoptat recent. El a arătat că hidrocarburile algeriene vor fi exploatate în beneficiul şi sub controlul exclusiv al statului. Legea fundamentală asupra hidrocarburilor se aplică imediat pe ansamblul societăţilor petroliere care acţionează pe teritoriul algerian. Preşedintele Boumediene a subliniat că, în conformitate cu naţionalizarea parţială a societăţilor petroliere franceze, adoptată de guvern la 24 februarie a.c. şi cu măsurile legislative promulgate la 13 aprilie, orice societate străină care operează sau doreşte să-şi desfăşoare activitatea în Algeria, în domeniul prospectării şi exploatării petrolului, va trebui, în primul rînd, să acţioneze în asociaţie cu societatea naţională de hidrocarburi „Sonatrach", care urma să deţină cel puţin 51 la sută din pachetul de acţiuni. Pe de altă parte, Houari Boumediene a precizat că „Sonatrach" va coordona toate operaţiunile efectuate pe terenurile petrolifere, cu excepţia cazurilor în care au fost semnate acorduri speciale între societatea naţională algeriană şi o companie străină. În toate cazurile, însă, „Sonatrach" îşi păstrează prerogativele de organism majoritar.

În Algeria, a declarat în încheiere Houari Boumediene, „regimul concesiunilor pentru străini a fost lichidat".

★

PARIS 14 (Agerpres). — În prezenţa preşedintelui Georges Pompidou, la Paris a avut loc miercuri o reuniune a principalilor membri ai guvernului francez, consacrată examinării poziţiei Franţei în lumina măsurilor adoptate de Algeria privind societăţile petroliere străine.

Un comunicat dat publicităţii după şedinţă, menţionează că Herve Alphand, secretar general la Ministerul Afacerilor Externe şi reprezentantul francez la negocierile franco-algeriene, va informa, în cursul zilei de joi, guvernul algerian asupra poziţiei Franţei în ce priveşte relaţiile dintre cele două ţări. Comunicatul nu aduce nici o precizare asupra conţinutului hotărîrilor guvernului francez.

agenţiile de presă transmit:

La Helsinki a început miercuri simpozionul „Perspectivele de creare a unui sistem trainic de securitate şi cooperare în Europa", la care iau parte reprezentanţi ai opiniei publice din Anglia, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Franţa, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. şi alte ţări europene. Din ţara noastră participă George Serafin, secretar al Comitetului naţional pentru apărarea păcii. Participanţii la simpozion au fost primiţi de preşedintele Finlandei, Urho Kekkonen.

La Pekin a sosit miercuri prinţesa Ashraf Pahlavi, sora şahinşahului Iranului. Este pentru prima dată, în ultimii 22 de ani, cînd o oficialitate iraniană vizitează China. În seara aceleiaşi zile, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu En-lai, a oferit în cinstea prinţesei Ashraf Pahlavi o recepţie la care au participat Go Mo-jo, vicepreşedinte al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanţilor Populari pe întreaga Chină, şi alte persoane oficiale.

Ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare, Janos Peter, a sosit miercuri după-amiază la Roma, într-o vizită oficială de trei zile. El va purta convorbiri cu omologul său italian, Aldo Moro, şi va fi primit de preşedintele Giuseppe Saragat şi de primul ministru Emilio Colombo, anunţă agenţia M.T.I.

În Irlanda de nord, au avut loc noi incidente. Trupele britanice, aflate în Ulster, au intervenit luni şi marţi, încercînd să împrăştie manifestaţiile organizate atît de populaţia catolică, cît şi de cea protestantă la Londonderry şi Belfast. În urma ciocnirilor, mai multe persoane au fost rănite.

Primul ministru suedez, Olof Palme, însoţit de ministrul de externe, Torsten Nilsson, a sosit miercuri la Viena într-o vizită oficială de patru zile. Pe agenda convorbirilor, pe care le va începe joi cu oficialităţile austriece, sînt înscrise relaţiile reciproce, unele aspecte ale situaţiei internaţionale, precum şi securitatea europeană.

Delegaţia de jucători de tenis de masă din Anglia, condusă de Charles Murton Wyles, preşedintele Asociaţiei britanice de tenis de masă, care a participat la campionatele mondiale de la Nagoya, a sosit la Pekin într-o vizită de prietenie — informează agenţia China Nouă.

Senatul statului Hawaii a adoptat o rezoluţie care se pronunţă pentru invitarea unei echipe de atletism a Republicii Populare Chineze în Statele Unite, anunţă agenţia United Press International. În rezoluţie se afirmă că o asemenea acţiune ar fi în beneficiul legăturilor de prietenie dintre cele două popoare.

„Cosmos-406". Agenţia TASS informează că în Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-406", la bordul căruia este instalat aparataj ştiinţific pentru continuarea cercetărilor în spaţiul cosmic.

O grevă de 24 de ore a fost declarată, începînd de marţi seara, în întreaga Italie de către salariaţii poştei şi telecomunicaţiilor. Greviştii revendică majorarea salariilor.

La Moscova, a avut loc conferinţa ştiinţifică „Leninismul şi America Latină", organizată de Institutul pentru America Latină al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. Au participat numeroşi oameni de ştiinţă din Uniunea Sovietică, precum şi din R. D. Germană, Polonia şi România. Comunicarea „Consideraţiuni asupra dezvoltării actuale a economiei ţărilor Americii Latine", prezentată de conf. dr. C. Mecu, de la Academia de învăţămînt social-politic „Ştefan Gheorghiu" din Bucureşti, a fost primită cu viu interes de participanţi.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 360